

■ Κυπριακό

Άλλος για τις Βρυξέλλες;

■ Δίκη για τον ΕΛΑ

«Κουρελόχαρτα τα αρχεία της

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 329 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 3 ΑΠΡΙΛΗ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

**Δεν υπάρχει
πτερίοδος χάριτος**

■ Τραβάει την ανηφόρα

Πόσο τελικά είναι το ελεύθερμα με το οποίο έκλεισε ο κρατικός προϋπολογισμός το 2003; Στο 2,7% το είχε προσδιορίσει μιλώντας στη Βουλή ο Αλογοσκούφης. Κοντά στο 3% το υπολογίζει σήμερα ο αρμόδιος επίτροπος Πέδρο Σόλμπετς, όπως ο ίδιος ο Αλογοσκούφης δήλωσε, μετά τη συνάντησή τους στις Βρυξέλλες. Ιως στο τέλος του 2004 πάει και πάνω από 3%.

Διπλά βιβλία κρατούσε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό και οι κατ' εξοχήν αρμόδιοι, ο πρώην «τσάρος της οικονομίας» Ν. Χριστοδουλάκης και ο πρώην πρωθυπουργός Κ. Σημίτης, κάνουν το πατί και δεν βγαίνουν να κάνουν καμιά διάψευση των δύο αποκαλύπτονται ή να δώσουν κάποια εξήγηση (θυμιζούμε ότι η αρχική πρόβλεψη μιλούσε για 1,7% το 2003!). Ομως, και οι αρμόδιοι της σημερινής κυβέρνησης, ο Αλογοσκούφης και ο Καραμανής, δεν λένε κουβέντα για τις «προσαρμογές» που θα αναγκαστούν να κάνουν στον τρέχοντα κρατικό προϋπολογισμό, ώστε να «χωρέσει» σ' αυτόν και το επιπλέον ελεύθερμα του 2003. Εχουμε ευρωεκλογές, βλέπετε, και τα κακά μαντάτα πρέπει να ανακοινωθούν από Σεπτέμβρη, όταν θα έχει τελειώσει και η Ολυμπιάδα.

■ Ανοιχτό το ασφαλιστικό

Την περασμένη Δευτέρα έγινε ο παρακάτω διάλογος ανάμεσα στον Αλογοσκούφη και δημοσιογράφο (αντηγράφουμε από το απομαγνητοφωνημένο κείμενο που διένειμε το γραφείο τύπου του υπουργού):

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κύριε Υπουργέ με βάση και τα συμπεράσματα της Λισσαβόνας για ταχύτατη προώθηση διαφθωτικών μεταρρυθμίσεων υπάρχει μια επισήμανση από το διοικητή της Τραπεζής Ελλάδος πριν από λίγο, ότι για μας το ασφαλιστικό δεν έχει κλείσει ποτέ, είναι θέμα της Κυβέρνησης πότε θα το ανοίξει. Θα θέλατε να το σχολιάσετε;

ΥΠΟΥΡΓΟΣ: Η τοποθέτηση της Κυβέρνησης στο ασφαλιστικό είναι σαφής. Δεν έχω να προσθέσω τίποτα.

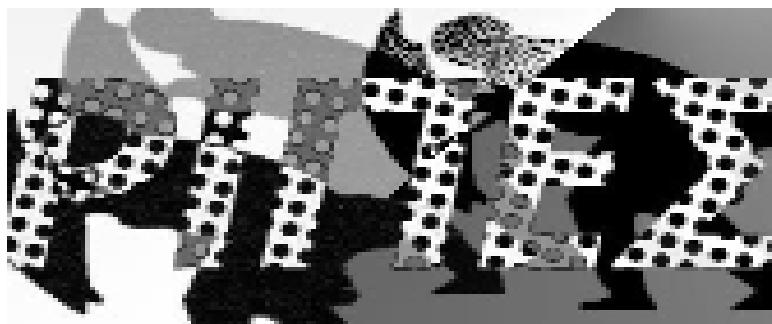
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Άρα για σας έχει κλείσει κ. Υπουργέ.

ΥΠΟΥΡΓΟΣ: Η τοποθέτηση μας είναι σαφής. Εχει πάρει θέση η Κυβέρνηση για το ασφαλιστικό.

Οπως καταλαβαίνετε, το θέμα δεν έχει κλείσει και για την κυβέρνηση. Γι' αυτό ο Αλογοσκούφης προσπαθεί να αποφύγει την ερώτηση. Απλά, η κυβέρνηση περιμένει την πολιτικά κατάληγη στηγμή για να το ξανανοίξει.

● Καλά, τον Σημίτη δα τον χάναμε έτσι κι αλλιώς, αλλά εκείνος ο Λαλιώτης πού στην ευχή κρύφτηκε; ●●● Από το βράδυ των εκλογών έχουμε να τον δούμε και να τον ακούσουμε ●●●

Μυρίστηκε, φαίνεται, πως στις ευρωεκλογές το ράπισμα δα είναι πιο δυνατό και απέστρεψε το δικό του μάγουλο ●●● Γιατί να φάει κι αυτός το σκαμπίλι, όταν άλλοι παίρνουν τις αποφάσεις; ●●● Μετά τις ευρωεκλογές, όμως, αναμένεται να επανακάμψει δριμύτερος ●●● Μέχρι τότε λένε αυτοί που ξέρουν τα Πασοκικά-δα κρατήσει η περίοδος χάριτος στον Γιωργάκη ●●● Και η αντιπολίτευση στην κυβέρνηση; ●●● Αυτή μπορεί να περιμένει ●●● Ο Βενιζέλος προσπαθεί να το παιξει ηγέτης, καλύπτοντας τα κενά του Γιωργάκη ●●● Πού τον χάνεις, πού τον βρίσκεις, κάθε μέρα από κάποιο «παράδυρο» δα δούμε το παχουλό του μούτρο ●●● «Δεν έχουμε την πολυτέλεια οποιασδήποτε καθυστέρησης», δήλωσε ο Παπαληγούρας

●●● Και ανακοίνωσε την με συνοπτικές διαδικασίες ψήφιση του νέου τρομονόμου και άλλων δύο συνοδευτικών ●●● Οπως ακριβώς τους έχουν υπαγορεύσει οι Βρυξέλλες ●●● Οπως ακριβώς τους απαιτεί ο ανδύπατος Μίλερ ●●● Ο οποίος από τη λεωράσεως μας είπε πως πρέπει να συνδίσουμε στην ίδια ότι από εδώ και πέρα δα βλέπουμε συνεχώς Αμερικάνους πράκτορες και ασφαλίτες στην Ελλάδα ●●● Οπως ακριβώς στην εποχή του Πιουριφόι ●●● Τότε που οι Αμερικάνοι επικυρίαρχοι δαν κρύ-

βονταν ●●● Τότε που οι αστοί πολιτικοί συναγωνίζονταν ο ένας τον άλλο στην ξενοδούλεια ●●● Η Ιστορία κάνει κύκλους και ενίστε η επανάληψη δαν είναι φάρσα ●●● Οι σύμβουλοι του Χρυσόδοουλου το ξανασκέφτηκαν και τον στέλνουν να συναντηθεί και με τους ηγέτες της αντιπολίτευσης ●●● Θα 'χει κανείς ή καμιά τους τα κότσια να αρνηθεί τη συνάντηση; ●●● Να του πουν, βρε αδερφέ, ότι δαν αναγνωρίζουν πολιτικό ρόλο στην Εκκλησία; ●●● Αν δαν το κάνουν, σημαίνει ότι δαν πιστεύουν ούτε λέξη από το

αίτημα για διαχωρισμό της Εκκλησίας από το κράτος, που επαναλαμβάνουν με κάθε ευκαιρία ●●● Τους αποτυχόντες βουλευτές της, πάντως, μια χαρά τους θολεύει η ΝΔ ●●● Και ουδείς μπορεί να της πει τίποτα, γιατί τα ίδια έκανε και το ΠΑΣΟΚ ●●● Ετσι είναι αυτά τα πράγματα ●●● Εχασε όποιος δεν παρακολούθησε την εξέταση του Ζήση από τον Χρήστο Τσιγαρίδα ●●● Ο εμίρης και ο κακομοίρης ●●● Που σε πονεί και που σε σφάζει ●●● Δεν ξέρουμε πόσο καλός πολιτικός μηχανικός υπήρξε ο Τσιγαρίδας, δικηγόρος πάντως δα γινόταν τέλειος ●●● Ποτέ δεν είναι αργά, σύντροφε Χρήστο, για σκέψου το ●●● Καλά, ρε γαμώτο, με τέτοιους πράκτορες δα πάμε μπροστά ως χώρα, ως λαός, ως έδονος; ●●● Να παθαίνουν κρίση πανικού μπροστά σ' έναν τρομοκράτη; ●●● Τς, τς, τς, δεν πάμε καλά ●●● Επειγόντως χρειάζεται λίφτινγκ η υπηρεσία ●

◆ Χρυσοχοΐδης, Ρέππας, Καστανίδης, Διαμαντοπούλου, Σκανδαλίδης, Πετσάλνικος, Βενιζέλος. Η νέα ηγετική ομάδα του ΠΑΣΟΚ περί τον Γιωργάκη. Εξω ο Λαλιώτης, έξω ο Πάγκαλος, έξω ο Ακρης, έξω ο Γιάννος, έξω και ο Ευθυμίου. Και κολά όλοι οι άλλοι, εκείνος ο Πετσάλνικος πώς πρόκευψε; Κολλητός του Γιωργάκη εδώ και χρόνια είναι, οπότε κερδίζει με το... σπαθί του το πόστο. Κι ας θεωρήθηκε αποτυχημένος σε όποιο υπουργείο κι αν πέρασε.

◆ 61 από τα 120 μέλη της ΚΠΕ του ΔΗΚΚΙ ζητούν σύγληση του οργάνου για να αποφασίσει τη συνέχιση της λειτουργίας του κόμματος. Δε σφάξανε, όμως. Το όνομα και το έμβλημα τα έχει καταθέσει ο Τσοβόλας (σαν τα εμπορικά σήματα), οπότε δικό του είναι το μογαζί και το κλείνει. Ας βρουν άλλο όνομα για να συνεχίσουν οι εναπομείναντες. Ο πρόεδρος Μήτσος έχει άλλα σχέδια.

◆ Κάποιοι στενοχωριούνται που δεν θα ολοκληρωθεί σύμφωνα με τον αρχικό σχεδιασμό η μαραθώνια διαδρομή. Κάποιοι στενοχωριούνται που δεν θα αποφασίσει τη συνέχιση της λειτουργίας του κόμματος. Δε σφάξανε, όμως. Το Κουρής αποκαλεί τον Πάχτα «Αρπάχτρα» και βάζει κάθε μέρα τη φωτογραφία του, μαζί μ' αυτές του Σημίτη και του Χριστοδουλάκη, κάτω από τον τίτλο «οι νεκροθάφτες του ΠΑΣΟΚ». Ο Πάχτας του κάνει προσωρινά μέτρα και ζητάει να απαγορευτεί η επανάληψη της δημοσίευσης με απειλή προστίμου 6.000 ευρώ την ημέρα. Και ο Κουρής του απαντάει ότι τις αγωγές και τις μηνύσεις θα του τις δώσει να τις φάει! Αντηγράφοντας τους συγγραφείς του Αστερίδη μπο-

ρούμε να αναφωνήσουμε: Είναι τρελοί αυτοί οι Πασόκοι. Και να συμπληρώσουμε: Εμάς όμως μας αρέσουν, γιατί σπάμε πλάκα. ◆ Το Φάιναλ Φορ του μπάσκετ θα γίνει τελικά (;) στο Τελ Αβίβ. Φανατικοί υποστηρικτές της μη αλλαγής της έδρας ήταν οι Ισραηλινοί (εύλογο) και οι Ελληνες (εξίσου εύλογο). Διότι η Μοσάντ έχει έναν από τους πρώτους ρόλους στην ασφάλεια των ολυμπιακών αγώνων της Αθήνας. Οπότε τί να πουν οι «δικοί μας»; Οτι δεν είναι ικανή να φυλάξει το Τελ Αβίβ αλλά μπορεί να φυλάξει την Αθήνα; Δεν γίνεται. Ψήφισαν, λοιπόν, να μην αλλάξει η έδρα και κάνουν το

σταυρό τους καμιά ελληνική ομάδα δαν συμμετέχει στο φετινό φάνινο φορ κι έτσι δαν θα 'χουν να απολογηθούν για τίποτα έτσι και κάποιος κομάντο αυτοκτονίας τιναχτεί στο λόμπι κανενός ξενοδοχείου της πρωτεύουσας του σιωνιστικού κράτους. ◆ Θυμάστε το σκάνδαλο «Παρμαλάτ»;

◆ Πάλι «αποκλειστικές πληροφορίες» έχει η κ. Μάνδρου. «Εμαθε», λοιπόν, ότι ο Βουλγαράκης ζήτησε από τον Παπαληγούρα να κινήσει της διαδικασίες για παραμονή του περιώνυμου Διώτη στο πόστο του. Στο Εφετείο, όμως, ο αέρας για τον Διώτη είναι ανθυγεινός.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ως ηγέτες, κληθήκαμε να στηρίξουμε την παγκόσμια αλήθεια ότι η ανθρώπινη ζωή είναι ανεκτήμητη και ότι το φυσικό κάλεσμα του ανθρώπου είναι να ζει ελεύθερος. Προκειμένου να ανθίσουν η ειρήνη και η ελευθερία, έχαμε το θάρρος να αντιμετωπίσουμε εκείνους οι οποίοι θα μας έκαναν σκλάβους με τον τρόμο και τον φόβο. Τζορτζ Μπους

ΕΙΠΑΝ...ΕΓΡΑΨΑΝ...ΕΙΠΑΝ...

Όλα είναι θέατρο. Επίτηδες οι κανιβαλικές κραυγές του πρύτανη της Κωνσταντινούπολης. Επίτηδες η απουσία του Ντενεκτάς. Επίτηδες οι αναθεωρήσεις στο αρχικό σχέδιο Ανάν. Επίτηδες το δίλημμα «ή τώρα ή ποτέ». Στην πραγματικότητα εκείνοι που διακυβεύεται στη Λουκέρνη δεν είναι η επιβεβαίωση του χάρτινου παπαθεμέλειου εθνικισμού, αλλά η στοχειωδής λειτουργικότητα του κυπριακού κράτους. Και τα πράγματα είναι ολο

KONTPA

■ Δυο βδομάδες χωρίς «Κ»

Αν και αιθεράπτευτοι οπαδοί του διολεκτικού υλισμού και ξένοι προς τον χριστιανικό και οποιονδήποτε άλλο μεταφυσικό μυστικισμό, την πασχαλινή μας άδεια θα την πάρουμε. Στις 10 και τις 17 Απρίλη, λοιπόν, μην αναζητήσετε την «Κ» στα περίπτερα. Θα ξανακυλοφορήσει το Σάββατο 24 Απρίλη κι αν μαζευτεί πολλή ύλη θα πάμε στις 20 σελίδες.

■ Μαγειρεύουν τα οικονομικά στοιχεία

Παλιά τους τέχνη κόσκινο

Δώστε λήγη προσοχή στον παρακάτω διάλογο που έγινε την περασμένη Δευτέρα, στη διάρκεια της ενημέρωσης των οικονομικών συντακτών από τον υπουργό Οικονομίας Γ. Αλογοσκούφη, στη διάρκεια της οποίας ο Αλογοσκούφης δήλωσε εισαγωγικά ότι η απογραφή που γίνεται στην οικονομία αποκαλύπτει άλλα δεδομένα από αυτά που προπταγανδιστικά ανακοίνωνε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ:

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Εχω μια απορία. Οι άνθρωποι οι οποίοι σήμερα μελετούν και βγάζουν τα καινούρια στοιχεία, οι Υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών και Οικονομίας, είναι οι διοι άνθρωποι που διαχειρίζονται τα χρήματα της χώρας; Η πλειονότητα των ανθρώπων που διαχειρίζονται τα χρήματα της χώρας είναι η πλειονότητα των ανθρώπων που διαχειρίζονται τα χρήματα της χώρας.

τέλος Οικουμένης. Και Οικουμένη, είναι στοιχεῖο. Θρωποί που πριν από 20 μέρες, 1 μήνα, 2 μήνες, έδιναν άλλα στοιχεία. Είναι ακριβώς οι ίδιοι άνθρωποι εκτός αν έχετε προλόγει να αλλάξετε υπηρεσιακούς κλπ. Ιδτ. Τι συμβαίνει; Ελεγαν ψέματα τότε στους Υπουργούς και λένε την αλήθεια σε σας, υπήρχε κάποιος λόγος, εξανοηγάστηκαν, έκαναν λόθιος, άλλαξαν τα στοιχεία σε 20 μέρες; Τί συμβαίνει;

ΥΠΟΥΡΓΟΣ: Εγώ δεν μπορώ να το γνωρίζω αυτό. Αυτό που γνωρίζω είναι τα στοιχεία τα οποία μου δίνουν κι εγώ έχω εμπιστούνη στις Υπηρεσίες.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Να το επανατοποθετήσω. Δηλαδή εσείς ρωτήσατε τι συμβαίνει στο θέμα του ελλείμματος ή στο θέμα της ανάπτυξης και οι άνθρωποι αυτοί αβίαστα σας είπαν ότι είναι 4,2% και όχι 5% ή 2,7% ή 2,9% ή 2,95% και όχι 1,4% κλπ. κλπ. ή δόθηκαν κάποιες κατευθύνσεις;

ΥΠΟΥΡΓΟΣ: Εγώ ζήτησα να κάνουν αντικειμενικές εκθέσεις για την κατάσταση και της οικονομίας και των δημιούρων οικονομικών και τα αποτελέσματα των εκθέσεων αυτών θα δοθούν στη δημοσιότητα όταν θα είναι πλήρων...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: (εκτός μικροφώνου) Εχω
μια απορία. Ποιοι βγάλανε τα στοιχεία πριν από
20 μέρες;

ΥΠΟΥΡΓΟΣ: Ειδικά για το θέμα της οικονομικής ανάπτυξης είχε βγει μια στιγμιαία εκτίμηση της Στατιστικής Υπηρεσίας η οποία χρησιμοποιήθηκε προεκλογικά όπως γνωρίζετε και η οποία δεν βασίζεται στα πραγματικά δεδουλένα

Ο Αλογοσκούφης, λοιπόν, παραδέχτηκε ότι η προηγούμενη κυβέρνηση έδινε στη δημοσιότητα παραπομένα στοιχεία, χρησιμοποιώντας τους μηχανισμούς που υπάρχουν στις διάφορες κρατικές υπηρεσίες. Κατηγορεί σαφέστατα τη Στατιστική Υπηρεσία, ότι βγάζει εκτιμήσεις κατά παραγγελία, για να ικανοποιήσει πολιτικές σκοπού μότητες. Και το ερώτημα κάθε μη αφελούς Ελλήνα είναι: γιατί να μη συνεχιστεί το ίδιο βιολί, δηλαδή οι υπηρεσίες να βγάζουν εκτιμήσεις και στοιχεία κατά παραγγελία της νέας κυβέρνησης:

Το συμπέρασμα που βγαίνει κατόπιν τούτων είναι ένα: μη δίνετε εμπιστοσύνη στα επίσημα στοιχεία. «Μαγειρεύονται» κατά το δοκούν. Ακόμα και η ΕΣΥΕ, που παλιότερα θεωρούνταν λίγο-πολύ επιστημονική υπηρεσία που τα στοιχεία της ήταν αντικειμενικά, έχει γίνει πλέον παραμάγαζο των κυβερνήσεων. Οπως αποδείχτηκε παλιότερα κατά παραγγελία της νέας κυρεντής,

να θεωρείται οεδουμένη. Ζ. αυτό είχαν συμβάλει τα μέγιστα και οι Σημίτης-Γ. Παπανδρέου και ειδικά σε δεύτερος που πίεσε τους ελληνοκύπριους πολιτικούς να υπογράψουν τη συμφωνία της Νέας Υόρκης.

Το κλίμα αυτό εκμεταλλεύτηκε

Το παρόν έργο αποδεικνύει ότι οι Έλληνες στην Ευρώπη δεν είναι μόνο οι Νενέκτας και σκλήρυντε τη δική του στάση, φτάνοντας στο σημείο

■ Куприако

Άλλος για τις Βρυξέλλες;

Υπάρχει ένα δόγμα που λέει ότι δεν μπορείς να κερδίσεις στην τραπέζι των διαπραγματεύσεων ό, τι έχεις χάσει στα πεδία των μαχών. Εδώ και χρόνια η ελληνική και η ελληνοκυπριακή ολγαρφία παρίστανται πως ξεχνούσε αυτό το δόγμα και παραφύθιαζε τον κόσμο πτως με την «ευρωπαϊκή στρατηγική» θα κατάφερνε να διεθνοποιήσει ξανά το Κυπριακό, να το μετατρέψει σε πρόβλημα της ΕΕ και να πετεύχει την επανένωση του νησιού σιρήνοντας τις συνέ-

να μη μεταβεί ο ίδιος στη Λουκέρνη και να αφήνει να εννοηθεί ότι δεν περιμένει τίποτα από τη διαδικασία και ότι θα τεθεί επικεφαλής του αγώνα για το «όχι» στο τουρκοκυπριακό δημοψήφισμα. Ήταν λοιπόν λογικό, στο παζάρι επί των επιμέρους σημείων που γινόταν στη Λουκέρνη, η πλαστιγγα να γείρει υπέρ των τουρκοκυπριακών θέσεων, αφού αυτή η πλευρά ήταν που κρατούσε σκληρή στάση, ενώ η ελληνοκυπριακή θεωρούνταν δεδομένη.

Ο Ανάν πήγε στη Λουκέρνη αποφασισμένος να τελειώσει και έχοντας τη στήριξη και των ΗΠΑ και της ΕΕ. Και η ελληνοκυπριακή αντιπροσωπεία και ο Καραμανλής με τον Μολυβιάτη δοκίμιασαν μεγάλη έκπληξη, όταν διαπίστωσαν πόσο άκαμπτος ήταν απέναντι τους ο γ.γ. του ΟΗΕ. Ουσιαστικά, έκλεισε τη διαπραγμάτευση μια μέρα πριν τον προγραμματισμένο χρόνο και άσκησε τον επιδιατητικό του ρόλο. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά απαίτησε να μονογράψουν τη συμφωνία στη Λουκέρνη, μολονότι κάτι τέτοιο δεν προβλεπόταν από τη συμ-

εν προπονητών από τη ιεραρχία
φωνία της Νέας Υόρκης.

Αντίθετα, η τουρκοκυπριακή-
τουρκική πλευρά ήταν πολύ άνε-
τη. Οχι επειδή απέναντι της είχε
τον «φιλότουρκο» Ανάν, όπως
υποστηρίζουν οι χρυσαίοι εθνικι-
στές στη χώρα μας, αλλά επειδή
ήξερε πως δεν μπορεί να χάσει
αυτά που έχει κερδίσει στον πό-
λεμο του 1974 και είχε άλη την
άνεση να παζαρέψει στα επιμέ-
ρους σημεία, δεδομένου ότι είχε
δημιουργήσει τις κατάλληλες προ-
ϋποθέσεις με τους διπλωματικούς
της χειρισμούς.

Και η ΕΕ; Η μεγάλη μας φίλη, γιατί δεν βοήθησε τον «εταίρο» της, ειδικά στο ζήτημα των παρεκκλίσεων από το κοινοτικό κεκτημένο, που φάνηκε να είναι το μεγαλύτερο αγκάθι της διαπραγμάτευσης; Η Λουκέρνη ήταν το Βατερόλ της «ευρωπαϊκής στρατηγικής» του ελληνικού αστισμού. Ο επίφορος Φεονάγκος που

Ο επιτρόπος Φερχόγκεν που υποτίθεται ότι είχε πάει στη Λουκέρνη για να υπερασπιστεί το ευρωπαϊκό κεκτημένο, ύστερα από αίτημα του Γ. Παπανδρέου, όπως δηλώνει καμφαρωτός ο αρχηγού ΛΗΓ του ΠΑΣΟΚ, όχι μόνο δεν στάθηκε στο πλευρό των «εταίρων» του, αλλά συνέδραμε τον Ανάν και τον Πάουελ στις πιέσεις. Και ο πονηρός Ντενκτάς, σ'ένα ρόλο που είμαστε σίγουροι ότι τον απολόγιζαν, έκανε από τη Λευκωσία πύρινες δηλώσεις κατά του Φερχόγκεν, κατηγορώντας τον για... φιλελληνική στάση. Την κρίσιμη στιγμή, λίγο πριν ο Ανάν καταθέσει το τελικό του σχέδιο, παρενέβη από τις Βρυξέλλες ο ίδιος ο Πρόντι για να δώσει τη χαριστική βολή στην «ευρωπαϊκή στρατηγική». Ξεκαθάρισε ότι ο Φερχόγκεν είναι

εξουσιοδοτημένος να στηρίξει τον Ανάν και σημειώσε ότι «για πρώτη φορά δίνεται προγραμματικά η δυνατότητα να επιτευχθεί μια λύση και να δοθεί ένα αποτέλεσμα χωρίς να έχουμε υπερβολές στο κοινοτικό δίκαιο». Οταν ρωτήθηκε ευθέως για τις παρεκκλίσεις από το κοινοτικό κεκτημένο, υπήρξε ακόμα πιο σαφής: «Θα αποδεχτούμε την τελική απόφαση με τον ίδιο τρόπο που έχουμε λειτουργήσει και στο παρελθόν για άλλες χώρες. Είναι παράδοση για την Ενωση ν' αναγνωρίζουμε ορισμένες εξαιρέσεις, όχι μόνιμες, για ένα χρονικό διάστημα. Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις που έχουμε αποδεχτεί εξαιρέσεις με μόνιμο χαρακτήρα, όπως για παραδειγμα στη Μάλτα (εξαίρεση στις οδηγίες για το κυνήγι των αποδημητικών πουλιών!). Σχετικά με την Κύπρο, επομένως, δεν μιλάμε για καινοτομία, αλλά για ευαισθησία απέναντι σε δυο κοινότητες με συχνά αντικρουόμενα συμφέροντα που προσπαθούμε να συγκεράσουμε».

Οι δηλώσεις Πρόντι ήταν η χαριστική βολή για την ελληνική-ελληνοκυπριακή πλευρά. Τους άδειασε τελείως και άναψε το πράσινο φως στον Ανάν, όπως το είχε ανάψει λίγο πριν ο Πάουελ με δικές του δηλώσεις. Καραμανλής, Παπαδόπουλος και σία έμειναν εντελώς απομονωμένοι και είχαν μπροστά τους δυο λύσεις: ή θα υπέκυπταν και θα υπέγραφαν επιτόπιου το σχέδιο, όπως απαιτούσε ο Ανάν, για να 'χει σήγουρη την έγκριση στο δημοψήφισμα, ή θα επικαλούνταν τη συμφωνία της Νέας Υόρκης και θα γύριζαν πίσω με κατεβασμένα μούτρα, για να ανασυγκροτηθούν και να επεξεργαστούν τις παραπέρα κινήσεις τους. Εκαναν το δεύτερο, δηλώνοντας τη δυσφορία τους, την ίδια ώρα που ο Ερντογάν έκανε μια εμφάνιση ειρήνης και φιλίας με όλη την άνεσή του, δηλώνοντας ότι η Τουρκία συμφωνεί με το σχέδιο Ανάν και είναι έτοιμη να το υπογράψει.

Ο Ταλάτ και ο Σερντάρ είσι οι αλλιώς δεν είχαν λόγο. Ήταν απλός γραμματοκομιστές του Ντενκτάρ, ο οποίος λίγο πιριν ο Ανάν καταθέσει το τελικό σχέδιο δήλωνε ότι δεν μπορεί να το δεχτεί, γιατί είναι άδικο για την τουρκοκυπριακή πλευρά, ενώ την άλλη μέρα τη πρωί, πιάνοντας το κλίμα αμηχανίας και άρνησης στη Λευκωσία, άρχισε να λέει καλά λόγια για το σχέδιο Ανάν. Ετσι θα τους πάει μέχρι το τέλος. Μια ζεστό μικρύ, σπρώχνοντάς τους να ανοίξουν πρώτοι αυτοί τα χαρτιά τους και μετά να καθορίσει ο ίδιος τη στάση του. Αν στη Λευκωσία διαφανεί ισχυρή τάση υπέρ του «όχι», ο Ντενκτάρ μάλλον θα ταχθεί με το «ναι», αφού έτσι κι αλλιώς λύση δεν θα υπάρξει, ενώ τα

βάρος της πίεσης από ΗΠΑ και ΕΕ θα μεταφέρθει στην άλλη πλευρά. Ουσιαστικά ο Ντενκτάς βρίσκεται αυτή τη στιγμή «καββάλα στ' αλόγο», ενώ η ελληνοκυπριακή ηγεσία βαδίζει πεζή και χυτόλυτη.

Τί μέλλει γενέσθαι, λοιπόν; Ας το πούμε από την αρχή. Η τάση του «όχι» βαθμιαία θα αποδυναμώνεται, ενώ η τάση του «ναι» θα ενισχύεται. Ακόμα και αν το δημοψήφισμα βγάλει «όχι», η ΕΕ έχει καταστήσει σαφές ότι θα επιβάλει και νέο δημοψήφισμα (ο Φερχόγικεν το έχει δηλώσει σαφώς, ενώ το ίδιο υποστηρίζει και ο λόρδος Χάνι, ο αρχιτέκτονας της εκτρωματικής συνταγματικής πτυχής του σχεδίου Ανάν). Οι πιέσεις θα είναι αφόρητες και αυτό το ξέρουν πολύ καλά στη Λευκωσία και την Αθήνα. Είναι χαρακτηριστική η ενέργεια του Παπαδόπουλου να αικυρώσει από τη Λουκέρνη το «συλλαλητήριο του όχι», που το ίδιο το κόμμα του είχε εξαγγείλει για την Πέμπτη.

Ηδη τα «αμερικάνικα» και ευρωπαϊκά όργανα άρχισαν να βαρούν και στην Αθήνα και τη Λευκωσία. Οι κήρυκες του «ρεαλισμού» βγήκαν στην αγορά του Δήμου και άρχισαν να αναπτύσσουν την επιχειρηματολογία τους, ενώ οι «αδιάλλακτοι» μαζεύονται και ουσιαστικά προσπαθούν να αναπτύξουν μια άμυνα. Οπως, όμως, έχει δείξει η πορεία τους τα τελευταία χρόνια, και αυτή τη φορά θα αρχίσουν σηγά-σηγά να κάνουν πίσω και να αφήνουν ανοιχτό το έδαφος για το «ναι». Μολονότι το κλίμα στην ελληνοκυπριακή κοινότητα είναι αναφανδόν υπέρ του «όχι», δεν πρέπει να αποκλείσουμε ακόμα και το ενδεχόμενο νίκης του «ναι» σ' αυτό το πρώτο δημοψήφισμα. Οι ρεαλιστές θέτουν ως στόχο να είναι μικρή η διαφορά, για να μπορούν να νικήσουν στο επόμενο δημοψήφισμα και αφού στο μεταξύ «βοηθήσουν» και οι «μεγάλοι μας σύμμαχοι» με τις κινήσεις τους.

Ποιες μπορεί να είναι αυτές; Κινήσεις αναγνώρισης του τουρκοκυπριακού κράτους, που πλέον θα θεωρούνται νόμιμες από άποψη διεθνούς δικαίου, αφού η ελληνοκυπριακή πλευρά έχει ήδη αποδεχτεί την ιδιότητα του «ουνιονιστώντος κράτους» γ' αυτό που έως πρότινος χαρακτήριζε «ψευδοκράτος». Με την απειλή της διχοτόμησης και της νομιμοποίησής της όχι από κάποια τριτοκοσμικά κράτη, αλλά από μεγάλες δυνάμεις της Αμερικής και της Ευρώπης, φιλοδοξούν ότι θα κάμψουν τις τελευταίες αντιστάσεις και θα αναγκάσουν και τους τελευταίους θύλακες του ελληνοκυπριακού εθνικισμού να προσαρμοστούν στις απαιτήσεις της «ρεάλ πολιτικού».

Aλλο ένα αιματηρό επεισόδιο στο Ιράκ σοκάρισε τη "διεθνή κοινότητα" την περασμένη Τετάρτη. Αυτή τη φορά ήταν στη Φαλούτζα, όπου εξαγριωμένοι κάτοικοι κομμάτιασαν τα πτώματα τεσσάρων εργολάβων (τουλάχιστον ένας απ' τους οποίους ήταν Αμερικάνος) που δουλεύουν για τον κατοχικό στρατό, οι οποίοι σκοτώθηκαν μετά από επίθεση που δέχτηκαν στα αυτοκίνητά τους από ενόπλους.

Το πλήθος έκαψε τα αυτοκίνητα και τα πετροβόλισε, ενώ κομμάτια απ' τα πτώματα κρεμάστηκαν από την παλιά γέφυρα. Σε ένα απ' τα πτώματα κρέμασαν σημείωμα που έγραψε ότι "η Φαλούτζα είναι το νεκροταφείο των Αμερικανών".

Την ίδια στιγμή πέντε Αμερικάνοι στρατιωτικοί σκοτώθηκαν στα αυτοκίνητά τους από εκρηκτικό μηχανισμό που εξερράγη τη στιγμή της διέλευσής τους, 20 χιλιόμετρα βορειοδυτικά της Φαλούτζα, ενώ

■ Ιράκ

τουλάχιστον άλλοι δύο σκοτώθηκαν κι άλλοι τρεις τραυματίστηκαν με τον ίδιο τρόπο κοντά στο Ραμάντι (δυτικά της Βαρδάτης).

Το αντιαμερικανικό αίσθημα έχει φουντώσει στην περιοχή που την προηγούμενη Παρασκευή έγινε θέατρο σφοδρών συγκρούσεων με τον αμερικανικό στρατό με αποτέλεσμα το θάνατο έξι αμάχων, ενός εικονολήπτη του ABC κι ενός Αμερικάνου πεζοναύτη και τον τραυματισμό άλλων επτά Αμερικάνων πεζοναύτων. Οι αντάρτες πραγματοποιούν επιθέσεις καθημερινά βάζοντας εκρηκτικούς μηχανισμούς στους δρόμους ή εκτοξεύοντας ρου-

Μίσος και

κέτες και χειροβομβίδες. Είναι τόσες οι επιθέσεις που δεν επιτρέπει ο χώρος να τις αναφέρουμε όλες. Αρκεί που Αμερικάνοι στρατιωτικοί τις ανε-

βάζουν στις 26 τη μέρα κατά μέσο όρο (σύμφωνα με το BBC), σημειώνοντας ότι τον τελευταίο μήνα είχαν αυξητηκή τάση. Στο παραπόνων νού-

μερο περιλαμβάνονται μόνο οι επιθέσεις εναντίον του κατοχικού στρατού κι όχι αυτές που γίνονται εναντίον των συνεργατών των κατακτητών, που είναι πολύ περισσότερες.

Ταυτόχρονα, συνεχίζονται οι συγκρούσεις μεταξύ Βρετανών και ανέργων Ιρακινών στη Βασόρα, αλλά και στη Νατζάφ, στο νότιο Ιράκ (που η ανεργία θερίζει με ποσοστά της τάξης του 50%), όπου σημειώθηκαν για πρώτη φορά την περασμένη Τρίτη συγκρούσεις ανέργων με Ισπανούς στρατιώτες με αποτέλεσμα να τραυματιστούν 5 άτομα. Απ' το "χορό" των συγκρούσεων δεν έλειψε ούτε η Μοσούλη, στο βόρειο Ιράκ,

όπου την περασμένη Κυριακή σημειώθηκαν δύο απόπειρες δολοφονίας συνεργατών των Αμερικάνων (μιας Ιρακινής υπουργού του διορισμένου "κυβερνητικού συμβουλίου" και του αρχηγού της αστυνομίας της πόλης Νιβίν) και σφοδρές συγκρούσεις που είχαν σαν αποτέλεσμα το θάνατο ενός Βρετανού κι ενός Καναδού στρατιώτη, όταν ένοπλοι έβαλαν εναντίον των οχημάτων που είναι πολύ περισσότερες.

Στο μεταξύ, οργή και μαζικές διαδηλώσεις έχει προκαλέσει η για δύο μήνες απαγόρευση της εφημερίδας "Άλ Χάουζα αλ Νατίκα", του "ακραίου" σιτή κληρικού Άλ Σαντρ, με το αιτιολογικό ότι "πρωθύσε τη βία".

Το μίσος και η αντίσταση κρατούν γερά στο Ιράκ δυσκολεύοντας ολοένα και περισσότερο τη θέση των κατακτητών που προσπαθούν να βρουν φόρμουλα μέσω ΟΗΕ για να "λύσουν" το αδιέξοδο στο οποίο βρίσκονται.

■ Αφγανιστάν

Από το ένα φιάσκο στο άλλο

Στον τερματισμό των στρατιωτικών επιχειρήσεων στο νότιο Βαζίριστάν και στην αποχώρηση μερικών χιλιάδων στρατού από την περιοχή αναγκάστηκε να προχωρήσει η πακιστανική κυβέρνηση, ύστερα από 12 μέρες σφοδρών συγκρούσεων ανάμεσα στις δυνάμεις ντόπιων φύλαρχων και ισλαμιστών μαχητών από τη μια και 6000 περίπου πακιστανικού στρατού και συνοριακών φρουρών από την άλλη. Όπως είναι γνωστό, η κυβέρνηση του στρατηγού Περβέζ Μουσάραφ, εκτελώντας εντολές των Αμερικάνων, έχει αναπτύξει στις αυτοδιοικούμενες περιοχές του δυτικού Πακιστάν, όπου την πλειοψηφία αποτελούν τα 6 εκατομμύρια περίπου των Παστούν, 70.000 στρατό, με στόχο την καταδίωξη και την εξόντωση των Ταλιμπάν και της Άλ Κάιντα. Οι περιοχές αυτές είναι γεμάτες άπλωμα και οι άντρες είναι εμπειροπόλεμοι πολεμιστές, πολλοί από τους οποίους πολέμησαν κατά των κατοχικών σοβιετικών στρατευμάτων και στη συνέχεια στο πλευρό των Ταλιμπάν για τον έλεγχο του Αφγανιστάν.

Οι στρατιωτικές επιχειρήσεις ζεκίνησαν στις 16 του Μάρτη με επίθεση του πακιστανικού στρατού στο χωρίο Καλούσα, που βρίσκεται κοντά στη μεγαλύτερη πόλη του νότιου Βαζίριστάν Βάνα, με στόχο τη σύλληψη του Άλ Δαούάχρι και άλλων στελεχών

των Ταλιμπάν και της Άλ Κάιντα, που υποτίθεται ότι είχαν βρει καταφύγιο στα σπίτια φύλαρχών του χωριού. Ο πακιστανικός στρατός αιφνιδιάστηκε από τη σφοδρή αντίσταση που πρόβαλαν οι δυνάμεις των φύλαρχών και οι ισλαμιστές μαχητές, με αποτέλεσμα την πρώτη κιόλας μέρα να χάσουν τη ζωή τους τουλάχιστον 16 στρατιώτες, να τραυματιστούν τουλάχιστον 22 και να πιαστούν αιχμάλωτοι 12 και 2 τοπικοί κυβερνητικοί αξιωματούχοι.

Τις επόμενες μέρες οι συγκρούσεις συνεχίστηκαν και επεκτάθηκαν στη γύρω περιοχή, χωρίς να καταφέρει ο πακιστανικός στρατός να κάψει την αντίσταση των αντιπάλων του και να τους αναγκάσει να εγκαταλείψουν τα κρυστήγετά τους στα γύρω βουνά, παρόλο που δημιούργησε ένα κλοιό γύρω από μια έκταση 50 τετραγωνικών χιλιομέτρων, μέσα στον οποίο άρχισε εκκαθαριστικές επιχειρήσεις, συλλαμβάνοντας "ύποπτους", κοτεδαφίζοντας εκατοντάδες σπίτια και επιχειρήσεις, αναγκάζοντας περισσότερους από 30.000 ανθρώπους να εγκαταλείψουν τα χωριά τους για να σωθούν. Γι' αυτό και στις 20 του Μάρτη η πακιστανική στρατιωτική ηγεσία αναγκάστηκε να στείλει μια 25μελή αντιπροσωπεία φύλαρχών να διαπραγματευτεί την κατάπαυση του πυρός με τους εξής

απελευθέρωση των 12 αιχμάλωτων στρατιωτών, ενώ οι δύο επίσης αιχμάλωτοι τοπικοί κυβερνητικοί αξιωματούχοι βρέθηκαν νεκροί μέσα σε ένα πηγάδι.

Η έκβαση αυτή είναι αποτέλεσμα της απροσδόκητα σφοδρής αντίστασης που συνάντησε ο πακιστανικός στρατός, της οργής και των αντιδράσεων που προκάλεσε σ' όλη τη χώρα η δράση του στρατού (διαδηλώσεις, καλεσμάται των μουλάδων σε τζιχάντ κατά της κυβέρνησης Μουσάραφ, χαρακτηρισμός του ίδιου ως προδότη και υπηρέτη των Αμερικάνων, σύσσωμη η αντιπολίτευση απαιτούσε κατάπαυση του πυρός), του φόρου για επέκταση της ανάφλεξης στις αυτοδιοικούμενες περιοχές του δυτικού Πακιστάν.

Τελικά, ο θησαυρός αποδειχτήκε όνθρακες. Τα υπερσύγχρονα μέσα κατασκοπείας και οι πληροφορίες των πακιστανικών και αμερικανικών υπηρεσιών αποδείχτηκαν για μια αικόνη φορά όχρηστες. Ούτε ο Άλ - Δαούάχρι ούτε κανένα άλλο στελέχος των Ταλιμπάν και της Άλ Κάιντα είναι

ανάμεσα στους νεκρούς ή τους συλληφθέντες κατά τη διάρκεια των στρατιωτικών επιχειρήσεων. Διέφυγαν, όπως υποστηρίζει η πακιστανική στρατιωτική ηγεσία, από υπόγεια σήραγγα 2 χλμ, η οποία ξεκινούσε από το σπίτι των φύλαρχών στο χωρίο

Καλούσα, απ' όπου ξεκίνησε η επίθεση του πακιστανικού στρατού, και κατέληγε στην κοίτη ενός ποταμού κατά μήκος των αφγανοπακιστανικών συνόρων. Ωστόσο, οι νεκροί ξεπερνούν τους 150, από τους οποίους 60 είναι στρατιώτες και αρκετοί άμαχοι.

Και για δύσους έχουν αμφιβολίες για το νέο φιάσκο στον "πόλεμο κατά της τρομοκρατίας", παραθέτουμε μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα από σχετικό άρθρο του ανταποκριτή του BBC στην πόλη Πεσαράρ του δυτικού Πακιστάν, με τίτλο "Σκεπτικισμός για την πακιστανική "επιτυχία"" (30/3/04).

«...Ο μεγάλος αριθμός απωλειών -παρά τη στρατιωτική υπεροχή και την αεροπορική υποστήριξη- ήταν απροσδόκητος και μπορεί να έχει αποθαρρυντική επίπτωση στο ημικό των στρατιωτών στο μέλλον. Εφαρμόζοντας την κλασική τακτική του ανταρτοπόλεμου, οι μαχητές κατάφεραν να προκαλέσουν απώλειες στο στρατό και έσπασαν την πολιορκία με τη βοήθεια των ντόπιων φυλών.

Στο τέλος, η κυβέρνηση υποχρεώθηκε να ζητήσει τη μεσολάβηση φύλαρχών και κληρικών για να εξασφαλίσει την απελευθέρωση των 12 αιχμάλωτων στρατιωτών. Η κυβέρνηση περάσουν στο Αφγανιστάν, όπου θα τους περιμένουν οι Αμερικάνοι, οι οποίοι πρόκειται να ενισχύσουν τη δύναμη των 12.000 αντρών που διαθέτουν στο Αφγανιστάν με 2.000 αικόνη ειδικά επιπλευμένους για το σκοπό αυτό.

Η λήθη δε θα μας γλιτώσει απ' τα πυρά των

Οηχηρός κρότος της δολοφονίας του παραπληγικού γέρου σείχη Γιασίν δίνει τη θέση του σιγά-σιγά στη λήθη. Η "διεθνής κοινότητα" ανακουφίστηκε (;) γιατί δεν έγιναν πράξη (ακόμα) τα συντριπτικά χτυπήματα που υποσχέθηκε η Χαμάς σαν απάντηση και μαζί της ανακουφίστηκαν και οι "δικοί μας" εξουσιαστές απ' τις δηλώσεις του νέου ηγέτη της Χαμάς στη Λωρίδα της Γάζας, ότι "δεν κινδυνεύουν οι Ολυμπιακοί αγώνες της Αθήνας".

Μέχρι να έρθει μια ωραία πρωί και κάποιοι Παλαιοιστίνιοι "τρελαμένοι" να διαπράξουν ένα ακόμα "αποτρόπαιο έγκλημα". Δε γνωρίζουμε πότε και που θα γίνει αυτό. Θα είναι μέσα στο Ισραήλ ή στο έξωτερικό; Κανείς δε μπορεί να δώσει μια απάντηση κι ούτε έχει νόημα κάτι τέτοιο. Το σήγουρο όμως είναι ότι θα γίνει. Άλλωστε, χρειάστηκε ένας μήνας για να οργανωθεί η εκτέλεση του φασίστα ισραηλινού υπουργού Τουρισμού, Ζεεβί, απ' τους μαχητές του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιοιστίνης σαν απάντηση στη δολοφονία του ηγέτη τους. Τώρα όμως τα πράγματα είναι ακόμα χειρότερα. Κι οι Παλαιοιστίνιοι δε μπορούν να ξεχάσουν ούτε τη δολοφονία του Γιασίν ούτε την καθημερινή κατά-

σταση που βιώνουν.

Οι Σιωνιστές εφαρμόζουν τακτική καμένης γης στη Λωρίδα της Γάζας που η Χαμάς ανέφερε πριν από λίγο καιρό ότι ήταν έτοιμη να αναλάβει τη διοίκηση μετά την αποχώρηση του ισραηλινού στρατού. Δεν υπάρχει μέρα που να μην αναφέρεται ένα επεισόδιο με νεκρούς ή τραυματίες στην πολυτάραχη Παλαιοιστίνη. Αποκλεισμόι, εισβολές με τανκς και μπουλντόζες, κατεδαφίσεις σπιτιών, αίμα μικρών παιδιών (ένας 7χρονος έπεισε πρόσφατα στη Ναμπλούς), δακρυγόνα σε σχολεία, πλαστικές σφραίρες σε διαδηλωτές που διαμαρτύρονται κατά τους τείχους του αίσχους. Κι η "διεθνής κοινότητα" "απάραχη" σα να μη συμβαίνει τίποτα, σα να μη συντελείται μπροστά στα μάτια της ένα διαρκές ολοκαύτωμα στα χνάρια του ναζιστικού, μισό αιώνα μετά.

Οι ΗΠΑ φοβούνται την τρομοκρατία (χωρίς εισαγωγικά) που θα ξεσπάσει απ' τους Παλαιοιστίνιους. Μια τρομοκρατία απάντηση στον αργό τους θάνατο. Φοβούνται τον αντιαμερικανισμό που έχει

φουντώσει βαθιά μέσα στον Παλαιοιστινιακό λαό, του οποίου οι αντιστασιακές οργανώ-

σεις δηλώνουν πιο ανοιχτά παρά ποτέ ότι οι ΗΠΑ αποτελούν εχθρό τους. Οι εποχές

που ο Κλίντον έκανε ταξιδάκια στην Παλαιοιστίνη με σλόγκαν "έχουμε κοινό όνειρο ελεύθερη Παλαιοιστίνη" έχουν περάσει ανεπιστρεπτί. Τώρα βρισκόμαστε στις εποχές που οι "Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ-Ακσά" απαγορεύουν στην αμερικανική αντιπροσωπεία να εισέλθει στα Παλαιοιστινιακά εδάφη απειλώντας τη με απεργία ποτές συνέπειες. Βρισκόμαστε στις εποχές που ο νέος ηγέτης της Χαμάς στη Λωρίδα της Γάζας, θεωρούμενος ως ο πλέον "σκληροπυρηνικός", Αμπντέλ Αζίς Ραντίσι, δηλώνει ότι "ο θεός κήρυξε τον πόλεμο στο Μπους, τις ΗΠΑ και το Ισραήλ".

Βέβαια όπως στον "πολιτισμένο κόσμο", υπάρχουν κι εκεί οι κριτικοί της αντιβίας. Σαν τους Παλαιοιστίνιους "διανοούμενους" που συνέστησαν "αυτοσυγκράτηση" στη Χαμάς. Σαν τον Παλαιοιστινιό πρωθυπουργό που δήλωσε ότι "τέτοιες επιθέσεις (σ.σ. για τις επιθέσεις αυτοκτονίας πρόκειται) χρησιμοποιούνται σαν δικαιολογίες για τη συνέχιση της ολοκληρωτικής επίθεσης και της επιβολής συλληφτών" και της επιβολής συλληφτών.

Απαγορεύουν στον ΟΗΕ να δώσει τρόφιμα στη

Θέλετε κι άλλη απόδειξη της ναζιστικής τακτικής των Σιωνιστών στην Παλαιοιστίνη; Πάρτε το παράδειγμα της Λωρίδας της Γάζας, όπου από την περιοδεύη Πέμπτη ο ΟΗΕ αναγκάστηκε να αναστείλει την επισιτιστική βοήθεια εξαιτίας των εμποδίων που του επιβάλλουν οι Σιωνιστές.

Σύμφωνα με καταγγελία του προϊστάμενου της αντιπροσωπείας του ΟΗΕ για τους Παλαιοιστίνιους πρόσφυγες (UNRWA), Πίτερ Χάνσεν, περίπου 700.000 έως 1.200.000 Παλαιοιστίνιοι στη Λωρίδα της Γάζας θα στερηθούν την επισιτιστική βοήθεια λόγω της άρνησης των ισραηλινών αρχών να επιτρέψουν στα άδεια κοντέινερς που χρησιμοποιήθηκαν απ' την υπηρεσία του ΟΗΕ να φύγουν απ' τη Λωρίδα της Γάζας για να γεμίσουν ξανά με τρόφιμα, προκαλώντας "ανυπέρβλητο κόστος σε ένα πρόγραμμα που ήδη υποφέρει από υποχρηματοδότηση". Οι ισραηλινές αρχές επικαλούνται θέμα "ασφαλείας", υπο-

στηρίζοντας ότι Παλαιοιστίνιοι μαχητές μπορεί να κρυφτούν σ' αυτά τα κοντέινερς και να διαφύγουν, αλλά ο Χάνσεν ξετίναξε τα γελοία τους "επιχειρήματα" λέγοντας: "Δε μπορώ να καταλάβω πόσο δύσκολο είναι να κοιτάξεις μέσα σε ένα άδειο κοντέινερ και να διαπιστώσεις ότι δεν υπάρχουν άτομα που προσπαθούν να διεισδύουν σε οποιοδήποτε σημείο του. Θα ήταν πολύ δύσκολο να κρυφτεί κανείς μέσα σε ένα άδειο κοντέινερ εκτός κι αν έχει ικανότητες

φαντάσματος". Η υπηρεσία του ΟΗΕ έχει στείλει 12 επιστολές διαμαρτυρίας μέσα στο Μάρτη, κι έχει κάνει δεκάδες τηλεφωνήματα, απευθύνομενη ακόμα και στον ισραηλινό υπουργό Πολέμου και τον υπουργό Εξωτερικών, αλλά δεν έχει λάβει ακόμα καμία απάντηση.

Εκτός όμως απ' αυτό, οι ισραηλινές αρχές εμποδίζουν στο προσωπικό του ΟΗΕ την είσοδο και την έξοδο απ' τη Λωρίδα της Γάζας με αυτοκίνητο. Δεν τους επιτρέπουν

την κίνηση παρά μόνο με τα πόδια! Τους ενοχλούν ακόμα και αυτά τα λίγα που δίνει το πρόγραμμα του ΟΗΕ που έχει ξεκινήσει απ' το 2001, όταν εντάθηκαν οι ισραηλινοί αποκλεισμοί.

Ο στόχος ζεκάθαρος. Να υποτοαχτεί ο λαός της Λωρίδας της Γάζας, να τοσκιστούν οι αντιστασιακές του οργανώσεις, για να μπορέσει να εφαρμόσει ο Σαρόν το πρόγραμμα της αποχώρησης του ισραηλινού στρατού, αν το εφαρμόσει τελικά, μια και οι τελευταίες δηλώσεις του μιλάνε για "μερική αποχώρηση" που θα γίνει μόνο κατόπιν ψηφοφορίας μέσα στο Λικούντ.

Απ' τα παραπάνω δεν αποκαλύπτεται όμως μόνο η φράση "ασφαλεία" του Ισραήλ. Το αντίθετο μάλιστα, φοβούνται ότι οι ισραηλινοί στρατιώτες που θα περιπολούν σε περιοχές δίπλα σε παλαιοιστινιακά σπίτια θα τεθούν σε άμεσο κίνδυνο, ενώ σε πολλά περάσματα του τείχους που θα πρέπει να διασχίζουν οι Παλαιοιστίνιοι για τις καθημερινές τους υποθέσεις θα υπάρξουν πολλές προστριβές. Οι τουλάχιστον 388.000 Παλαιοιστίνιοι που θα μείνουν από την πλευρά του Ισραήλ, μόλις ολοκληρώθει το τείχος, θα αποτελέσουν τόσο "δημογραφικό πρόβλημα" για το Ισραήλ, κατά τους αξιωματικούς, όσο και "πρόβλημα ασφαλείας"....

Εν τω μεταξύ οι αντιδράσεις για την κατασκευή του τείχους συνεχίζονται. Την περασμένη Τετάρτη, 25 διαδηλωτές (Παλαιοιστίνιοι αλλά και Ισραηλινοί καθώς και ξένοι αιτιολογιστές) τραυματίστηκαν από πλαισιούς σφραίρες των ισραηλινών στρατευμάτων σε χωριό νότια της Ρωμάλα, όταν επιχειρήσαν να πλησιάσουν στην περιοχή που κατοικείται το τείχος. Ήταν η δεύτερη διαδηλωση που χτυπούνταν απ' τον ισραηλινό στρατό μέσα σε δύο βδομάδες. Στις 21 Μάρτη, σε αντίστοιχη διαδηλωση είχαν τραυματίστει 30 διαδηλωτές.

που κινδυνεύει απ' τη μάστιγα του λιμού!

Περίοδος χάριτος για ποιον;

Περίοδος χάριτος αναζητά πινακίδα στην οποία τον καθαρό κυβέρνηταν οι Καραμανλή και οι αποδοκιμάστηκαν από την πρωτοβουλία της Εθνικής Συμμαχίας. Έχει μπροστά την ευρωεκλογές, έχει ολυμπιακούς αγώνες και προσπαθεί να αποφύγει τις κοινωνικές εντάσεις.

Η στάση της είναι ευεξήγητη και απολύτως κατανοητή. Το ίδιο ευεξήγητη και κατανοητή είναι και η στάση της αντιπολίτευσης και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, που μιλούν για υπεύθυνη στάση και συναίνεση και αποκλείουν κάθε κοινωνική κινητοποίηση, ειδικά την περίοδο του καλοκαιριού, που έχει προ πολλού χριστεί ως περίοδος εθνικού χρέους (ούτε υπέρ πατρίδας πόλεμος να ήταν).

Αναρωτιόμαστε, όμως: δεν θα ήταν σκόπιμο ακριβώς αυτή την περίοδο να απεργήσουν οι εργαζόμενοι στους ΟΤΑ, μόνιμοι και συμβασιούχοι, απαιτώντας τη μονιμοποίηση των συναδέλφων τους, σύμφωνα με την προεκλογική «δέσμευση» της κυβέρνησης; Δεν θα ήταν σκόπιμο με την απειλή της απεργίας ακριβώς αυτή την περίοδο να διεκδικήσουν οι εργαζόμενοι όλων των κλάδων αιχμής (που θα χάσουν και τις καλοκαιρινές τους άδειες) αυξήσεις στους μισθούς και τα μεροκάματα και ικανοποίηση κάποιων άλλων αιτημάτων τους που χρονίζουν;

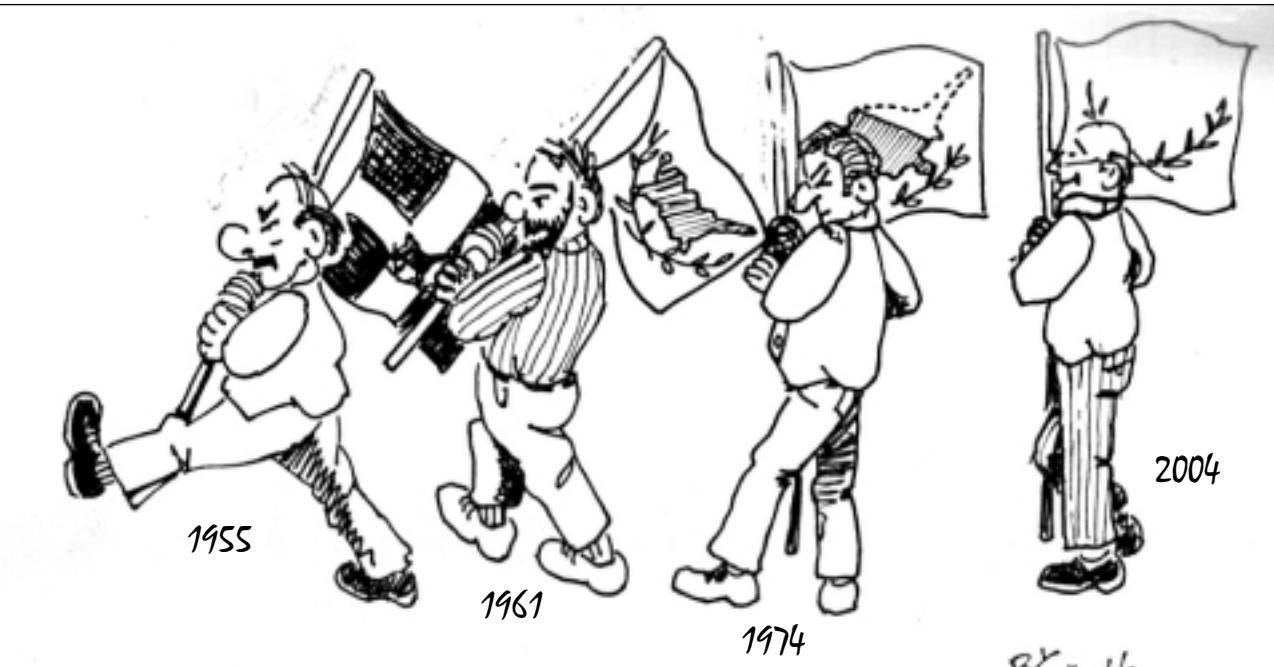
Τί πιο λογικό από το να εκμεταλλευτούν τα ζόρια της κυβέρνησης και των κεφαλαιοκρατών οι εργαζόμενοι, με την απειλή ή τη χρήση του όπλου της απεργίας; Ετσι, όμως, και το πεις αυτό στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, θα σε κοιτάξουν σαν να έχεις μόλις αποδράσει από άσυλο ψιχικά ασθενών. Είπαμε, εθνική συναίνεση και περίοδος χάριτος στην κυβέρνηση.

Ομως η ζωή δεν προσφέρει καμιά περίοδο χάριτος στους εργαζόμενους. Η ζωή που καθορίζεται από την αφεντικά και την πολιτική τους εκπροσώπους. Η προτυπούμενη κυβέρνηση αποδοκιμάστηκε για την πολιτική της, την οποία συνεχίζει χωρίς καμία αλλαγή η σπουδεινή. Ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας Ν. Γκαργκάνας (κολλητός του Σημίτη, μην το ξεχνάμε) παρεμβαίνει ωμά υπέρ των εργοδοτών στις διαπραγματεύσεις για τις συλλογικές συμβάσεις και δηλώνει ότι οι αυξήσεις δεν πρέπει να ξεπεράσουν το 3,8% με 4% (μόνο τα κέρδη «δικαιούνται» να αυξάνονται με 50%). Πιο γενναιόδωρος ο πρώτη υπουργός Οικονομίας Ν. Χριστοδουλάκης, τσοντάρει λίγο ακόμα και ανεβαίνει στο 5,5% (8% ζητάει η ΓΣΕΕ, μην το ξεχνάμε).

Και να ταν μόνο αυτά; Η Κομισιόν γράφει άρθρα στον ελληνικό τύπο και ζητάει επειγόντως ριζική αλλαγή του ασφαλιστικού (με κεντρικό άξονα την αύξηση των ορίων πλικίας), ο Γκαργκάνας συμφωνεί και επαυξάνει και ο Αλογοσκούφης απαντά «ουδέν σχόλιο»!

Μας δουλεύουν; Σίγουρα ναι, όμως αυτό είναι το λιγότερο. Το περισσότερο είναι ότι μας συνθίβουν στις μυλόπετρες της πιο άγριας φιλοκαπιταλιστικής πολιτικής, χωρίς εμείς να αντιδρούμε. Τα χειρότερα έρχονται από Σεπτέμβρη, αλλά εμείς κρατάμε σφιχτά το μπράτσο του καναπέ...

KONTRA

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΥ

■ Επιμελέστερος (1)

Ενώ οι διαπραγματεύσεις της Λουκέρνης για το Κυπριακό βρισκόταν στο φόρτε τους, ο Γιωργάκης βγήκε σε τηλεοπτική εκπομπή και κατηγόρησε τον Καραμανλή και τον Μολυβιάτη ότι κρατούν παθητική στάση και δεν μπαίνουν οι ίδιοι με προτάσεις στη διαπραγμάτευση. Με τι πρότασες; Όμως; Σε ποια κατεύδυση; Αυτό δεν το είπε. Όλοι, όμως, κατάλαβαν τί εννοούσε. Ζητούσε από τον Καραμανλή να αναλάβει ενεργό ρόλο στη διαπραγμάτευση, πιέζοντας ακόμα περισσότερο την ελληνοκυπριακή ηγεσία να αποδεχτεί το σχέδιο Ανάν, παζαρεύοντας κάποιες επιμέρους πλευρές του. Για μια ακόμη φορά, δηλαδή, λειτούργησε σαν ο άνδρωπος των Αμερικάνων στην ελληνική πολιτική. Οχι πως ο Καραμανλής σκόπευε να σαμποτάρει τυχόν συμφωνία, όμως η παθητική στάση του δεν πολυάρεσε στους Αμερικάνους. Τον ήδη είχε ενεργητικό, σε ρόλο μοχλού πίεσης προς τον Παπαδόπουλο. Κι αυτό το έργο ανέλαβε να διεκπεριάσει ο Γιωργάκης.

Δεν είναι τυχαίο που ο Βενιζέλος, που ήταν ο εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ στη συγκεκριμένη τηλεοπτική εκπομπή, προσπάθησε να πείσει τον επίσης παριστάμενο Μεϊμαράκη να μη δώσει απάντηση στον Γιωργάκη, λέγοντάς του εμμέσως πληγή σαφώς να μη δίνει καμία σημασία στα όσα είπε ο αρχηγός του. Τα είπε, ξεχάστε τα, ήταν η ουσία της τοποθέτησής του.

■ Επιμελέστερος (2)

Στο ίδιο μήκος κύματος και ο ποιος άλλος;- Μητσοτάκης. «Ο κ. Καραμανλής έχει ένα ρόλο. Τί θα πει συμπαριστάμεδα; Η Ελλάδα έχει λόγο», δήλωσε την περασμένη Δευτέρα. Η δήλωσή του αυτή, που ήταν άσκηση πίεσης στην ίδια κατεύδυση μ' αυτή του Γιωργάκη, ενόχλησε σφόδρα τον Καραμανλή και ο Ρουσόπουλος την υπόδειξη στη Λουκέρνη μ' ένα εκκωφαντικό «ουδέν σχόλιο». Πονηρός ο Μητσοτάκης, χωρίς να μαζεύει απολύτως τίποτα ως προς την ουσία, την έπεισε μια μέρα αργότερα στον Γιωργάκη και ρεφάρισε κάπως τις εντυπώσεις. Και πάλι, όμως, το καρφί για τον Καραμανλή δεν έλειψε: «Τί δέλει να πει ο Γεώργιος Παπανδρέου;» είπε ο Δρακούμης. «Ότι δεν μάχεται ο Κώστας Καραμανλής και ο Πέτρος Μολυβιάτης στο πλευρό των Κυπρίων για να

βελτιώσουν το κείμενο». Η ίδια γραμμή με άλλα λόγια: Μπείτε στο παζάρι επί του κειμένου και μη διανοθείτε απόρριψη.

Εκείνο που φάνηκε καθαρά είναι πως Γιωργάκης και Μητσοτακέικο αποτελούν τους δύο σταθερούς πυλώνες της αμερικανικής πολιτικής. Οχι πως ο Καραμανλής σκόπευε να σαμποτάρει τυχόν συμφωνία, όμως η παθητική στάση του δεν πολυάρεσε στους Αμερικάνους. Τον ήδη είχε ενεργητικό, σε ρόλο μοχλού πίεσης προς τον Παπαδόπουλο. Κι αυτό το έργο ανέλαβε να διεκπεριάσει ο Γιωργάκης.

■ Επιμελέστερος (3)

Κάποιοι έκαναν κριτική στη ΓΣΕΕ που όρισε την 24ωρη απεργία της τη μέρα που στο Πλαναδηνάϊκό Στάδιο δα γινόταν η τελετή άφιξης της ολυμπιακής φλόγας. Και τί βρήκε να απαντήσει ο Χρηστάρας ο Πολυζωγόπουλος; Οτι ο Νικολάου της ΕΟΑ τον ενημέρωσε για την τελετή μια βδομάδα πριν την απεργία και δεν υπήρχε χρόνος να αλλάξει η απόφαση ως προς την ημερομηνία. Αν το ξέραμε έγκαιρα, δα βάζαμε την απεργία μια μέρα πριν, δήλωσε ο επιμελέστατος πρόσδρος της ΓΣΕΕ. Φαντάζεστε τί έχει να γίνει έτοι και ένας κλάδος εργαζόμενων προσπαθήσει να κάνει απεργία τις μέρες των αγώνων, για να εκμεταλλευτεί το πλεονέκτημα που δα έχει έναντι των αφεντικών του; Πρώτος ο Πολυζωγόπουλος και από κοντά οι υπόλοιποι γραφειοκράτες δα πέσουν να «φάνε» τους εργαζόμενους, κατηγορώντας τους ως σαμποταριστές της εθνικής υπόδεσης.

■ Ναυάγιο

■ Με συνοπτικές διαδικασίες ο νέος τρομονόμος

Ο νέος υπουργός Δικαιοσύνης υπήρξε σαφής όσο και αποκαλυπτικός: «Δεν έχουμε την πολυτέλεια οποιαδήποτε καθυστέρησης». Τα «αντιτρομοκρατικά» νομοδετήματα που είχε επεξεργαστεί ο Πετσόλινος δα ψηφιστούν ως έχουν, γιατί αυτό απαιτούν οι Βρυξέλλες, αυτό απαιτεί η διεθνής της «αντιτρομοκρατία». Δεν μπορούσαμε, βέβαια, να περιμένουμε τίποτα το διαφορετικό από την κυβέρνηση της ΝΔ. Και για να είμαστε δίκαιοι, δεν υποσχέθηκε και τίποτα το διαφορετικό προεκλογικά. Σ' αυτά τα ζητήματα έχει διαμορφωθεί απόλυτη συναίνεση ανάμεσα στον αστικό πολιτικό κόσμο και δεν επιτρέπουν στους κομματικούς ανταγωνισμούς να υπεισέρχονται. Η ντροπή -αν έχει πλέον καμία σημασία αυτή η λέξη- είναι για τους αστοφιλεύμερους που κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν τι γίνεται και καταπίνουν το «γυψάρισμα» των αστικοδημοκρατικών δικαιωμάτων. Κάποιοι ψελλίζουν μερικά πράγματα σε δηλώσεις ή συνεντεύξεις τους, αλλά η εν γένει συμπεριφορά τους δείχνει πως αναζητούν άλλοι και όχι πως έχουν οποιαδήποτε διάδεση να αντιπαρατεθούν στους λυσσασμένους διεθνούς κρατικής και ιμπεριαλιστικής τρομοκρατίας.

■ Δεν είδαμε τίποτα ακόμα

Και μια και μιλάμε για την χιτλερική έμπνευσης τελετή άφιξης της ολυμπιακής φλό-

Αυτή την ώρα, που σύμπασις αστισμός σε Ελλάδα και Κύπρο σκύβει το κεφάλι και δρηγεί για μια ακόμη συμφωνία σε βάρος του, καλό είναι να δυμηδούμε μερικά πράγματα. Από την εποχή που η Ελλάδα μπήκε στην ΕΟΚ και το ΠΑΣΟΚ εγκατέλειψε εκείνα τα υποκριτικά του τύπου «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο», παραμύθιαζαν τον ελληνικό λαό με τη δεωρία πως η ένταξη στην ΕΟΚ και μετέπειτα ΕΕ συνιστά μεγάλη εδινική επιτυχία, διότι το Κυπριακό μετατρέπεται σε ευρωπαϊκό ζήτημα και η ελληνική πλευρά δια έχει την υποστήριξη των ευρωπαίων εταίρων της στη διαμάχη της με την Τουρκία. Ο μύδος αυτός ενισχύθηκε ακόμα περισσότερο από τη στιγμή που η Κύπρος έγινε υπό ένταξη μέλος της ΕΕ και ειδικά από τότε που αποφασίστηκε η ένταξη της.

Τί έδειξε η πράξη; Ότι αυτό που διαφημίζονταν ως εδινικό όπλο έγινε τελικά εδινικό μειονέκτημα για τον ελληνικό αστισμό. Η ένταξη της Ελλάδας αρχικά και η ένταξη της Κύπρου (του ελληνοκυπριακού τμήματος για την ακρίβεια) στη συνέχεια όχι μόνο δεν έγιναν μοχλός πίεσης υπέρ των συμφερόντων του ελληνικού και ελληνοκυπριακού αστισμού, αλλά μετατράπηκαν στο αντίδετό τους. Προσπαθώντας να διατηρήσουν τη δέση τους στον «ευρωπαϊκό χάρτη», παζαρεύοντας και υποχωρώντας συνεχώς, έχασαν και αυτά από τα οποία ξεκίνησαν και που τα δεωρούσαν ως δεδομένα. Το μόνο δεδομένο για τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές ήταν η υποχωρητικότητά τους, η οποία επέτρεψε να γίνουν σχετικά άνετα τα παζάρια με την άκαμπτη τουρκική πλευρά, η οποία δεν είχε τόσο μεγάλο ζόρι να παζαρέψει. Η «ευρωπαϊκή στρατηγική επίλυσης του Κυπριακού» οδηγήθηκε σε ναυάγιο.

■ Ποιος δουλεύει ποιον;

Ο Αθραμόπουλος κάλεσε τους δημοσιογράφους (χωρίς αυτούς δεν μπορεί να ζήσει) και τους ανακοίνωσε, ότι η κακόφημη ΕΤΑ ΑΕ δεν διασφαλίζει στο χρηματιστήριο, αλλά δια μετονομαστεί σε «Εταιρία Τουριστικής Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος» και στη δέση του προέδρου της δια τοποθετηθεί ανώτατος δικαστικός. Οι συμβάσεις που έχουν υπογραφεί ήδη με ιδιώτες δια γίνουν σεβαστές, εκτός αν υπάρξει εμπλοκή με τη Δικαιοσύνη και διαναπυγίζεται «ένα νέο πλαίσιο συνεργασίας με τον ιδιωτικό τομέα και υπό τη βασική προϋπόθεση της πλήρους διασφάλισης της δημόσιας περιουσίας».

Κοντολογίς, ο Δημητράκης ο κομψεύομένος μας δουλεύει χοντρά (ή έτσι νομίζει). Εξαγγέλλει απλά άλλου τύπου ιδιωτικοποιήσεις, τις οποίες προσπαθεί να ομοφήνει με τις αοριστολογίες περί «διασφάλισης της δημόσιας περιουσίας». Το πρόβλημα δεν είναι αν η εταιρία δια ονομάζεται ΕΤΑ ή ΕΤΑΠ, αν δια μπει ή όχι στο χρηματιστήριο, αλλά αν δια εξακολουθήσει να κάνει μπίζνες με ιδιώτες καπιταλιστές ξεπουλώντας τους τη δημόσια περιουσία. Και βέβαια, μπίζνες χωρίς ξεπούλημα δεν γίνονται. Άλλωστε, πέρασε ένας μήνας από την εγκατάσταση της νέας κυβέρνησης και ο υπουργός Γεωργίας δεν έχει «δερπαπέύσει» ούτε καν το καραμπινάτο σκάνδαλο του Λασιδίου.

■ Κουζουλάδες;

Μωρέ καλά λένε ότι από μικρό κι από τρελό μαθαίνεις την αλήθεια. Ως και ο εδινικός μας κουζουλός Κώστας Ζουράρις το 'πιασε το δέμα και έγραψε στην «Έλευθεροτυπία»:

«Και τώρα βεβαίως; κινδυνεύουμε! Ναι! Και δεν δια σουν οι αρμάδες του ΝΑΤΟ τους αδώους αμνούς από τις αμείλικτες Ερινύες των ισλαμιστών Ζηλωτών! Αντιδέτως, το ΝΑΤΟ δια φέρει επάνω στις κενές κεφαλές μας τις ισλαμικές Ερινύες... Πριν από τους Αγώνες οφείλουμε να εκκενώσουμε κάθε επιδεικτική μας συνενοχή με τους Δυτικούς σταυροφόρους του πλιάτσικου και της ιεροσυλίας εναντίον του μεγάλου ισλαμικού πολιτισμού».

■ Λαοσυνάκτης!

Χαζεύαμε τον πίνακα με τα αξιώματα που προσφέρει το βυζαντινό πατριαρχείο της Ισταμπούλ σε διάφορους εξέχοντες παράγοντες της οικονομικής ολιγαρχίας οι οποίοι το ευεργετούν (με το αζημίωτο, βέβαια, καθόσον δίνεις ένα εκατομμύρια, παίρνεις απόδειξη για δέκα και σου 'ρχεται ζάμπα η ευεργεσία) και πού σκάλωσε το μάτι μας; Στο οφίκιο του «Λαοσυνάκτη», το οποίο κατέχει μόνο ένας από τους καπιταλιστές: ο Σωκράτης Κόκκαλης! Χιούμορ από τους Φαναριώτες ή απλώς καβάντζα για το μέλλον; Διότι ο πρόεδρος Σωκράτης, γνωστός και ως Ρόκο και ως Κρόκους, είναι ο μόνος που μπορεί να οργανώσει λαοσυνάξεις. Εχει λαό ο «γαύρος».

ΥΓ: Τον Μάρτιο τον Ψωμιάδη δεν είδαμε να φιγουράρει στη λίστα και στενοχωρηθήκαμε. Κάθούρια έχει στην τσέπη ο Αεκάρας;

Ηεπόμενη μέρα από την 24ωρη της ΓΣΕΕ βρήκε τους εργαζόμενους στην ιδια κατάσταση που τους άφησε η προηγούμενη. Χωρίς καμιά εμπιστοσύνη στις δυνάμεις τους, με βαθιά αμφισβήτηση της αποτελεσματικότητας της 24ωρης που πήραν ή δεν πήραν μέρος. Οι περισσότεροι αμφισβήτησαν τους γραφειοκράτες, αλλά και βλέπουν την όποια εξέλιξη στο μεροκάματο να έρχεται μέσα από τις διαπραγματεύσεις που αυτοί κάνουν. Στην ουσία, έρουν ότι όπου και να κάτσει η τελική διαπραγμάτευση, ανάμεσα δηλαδή στο 3,24% των εργοδοτών (φοιτερά προκλητικοί οι καπιτάλοles) και στο 8% που ζητούν οι γραφειοκράτες, το 2004 θα κυλήσει μέσα σε νέες δυσκολίες. Η πραγματικότητα λέει ότι μετά τους Ολυμπιακούς η ελληνική οικονομία θα μπει σε μια περίοδο ύφεσης με όλα τα επτακόλουθα, αλλά αυτό φαίνεται ότι δεν θέλουν να το πολυσκέφτονται οι άνθρωποι του μάχου.

Υπάρχει κάτι καινούργιο σ' όλη αυτή την ιστορία; Υπάρχει. Η επιβεβαίωση πως όλα κινούνται με τις λογικές και τις

ξη στο μεροκάματο να έρχεται μέσα από την ξεπουλημένη (αυτοί το ξέρουν ότι είναι ξεπουλημένη) ΓΣΕΕ, ότι μπορεί να υπάρξει και άλλος δρόμος. Αντε μετά να φοβίσεις τον γραφειοκράτη για να είναι πιο σκληρός στις διαπραγματεύσεις. Υπάρχει ένας φαύλος κύκλος εδώ. Οι βιομήχανοι έχουν σήγουρους τους γραφειοκράτες και οι γραφειοκράτες έχουν σήγουρους αυτούς που τους καταγγέλλουν.

Ετσι θα πορευτούμε και φέτος απ' όπι φαίνεται. Στην πεπτατημένη. Οι εργαζόμενοι -δυστυχώς- εγκλωβισμένοι στον ατομικό τους λαβύρινθο, η μόνη ελπίδα από την οποία πιάνονται είναι η κάλπη και το παζάρι της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Στους πολιτικοποιημένους εκπροσώπους τους, μέσα από τον λαβύρινθο που οι ίδιοι ονομάζουν εργατικό κίνημα, εκείνα που δημιουργούν αντανακλαστικά είναι οι κάλπες και οι 24ωρες των γραφειοκρατών.

Υπάρχει άλλη λύση; Θα μας αντιτείνεται. Βεβαιότατα, θα σας απαντήσουμε. Άλλα για να προχωρήσουμε στην άλλη λύση, πρέπει πρώτα και κύρια να καθα-

ρεί να αλλάξει. Γιατί ακόμα και οι θεωρητικές και οι πολιτικές και οι ανατρεπτικές αναζητήσεις και συζητήσεις θα σφραγίζονται από τις κατά συνθήκην αστικές διαδικασίες. Τις εκλογές και τις «αγωνιστικές» στρατηγικές στα παζάρια των γραφειοκρατών.

Ετσι όμως δεν απαντάμε στην κύρια ανάγκη της εποχής. Που είναι ο εργαζόμενος -και κατά συνέπεια και μεις- να βγει -να βγούμε- στο στίβο της πάλης με τα δικά του πόδια, με τα δικά του πνεύμα, με το δικό του μυστό. Χωρίς τις διαμεσολαβήσεις όχι απλά των πιο χυδαίων γραφειοκρατών, αλλά χωρίς τη διαμεσολάβηση κανενός. Οταν αυτό το αποφασίσει -αποφασίσουμε- θα βρει και το μεροκάματο που πρέπει να διεκδικήσει, θα βρει και τις κατάλληλες μορφές για να αποσπάσει.

ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ του κεφαλαίου μαγαζί

στρατηγικές του παρελθόντος. Οι γραφειοκράτες με φραστικούς λεονταρισμούς, για να διεκδικήσουν ψήφουλα από την πίτα που την παράγει ολόκληρη η εργατική τάξη. Αποδεχόμενοι εδώ και πολλά χρόνια την καπιταλιστική «λογική» μοιράσματος της πίτας: τα δικά τους δικά τους και τα δικά μας δικά τους. Στο βωμό της εθνικής οικονομίας. Ετσι λέγεται με σύγχρονους όρους η βαθιά τοσέπη των καπιταλιστών.

Από την αντίπαλη όχθη -πιο σωστά: από δίπλα- οι κατοικούντες στη χλιδή και στην πολυτελεία δεν ανησυχούν. Γνωρίζουν καλά την κατάσταση του συνδικαλιστικού κινήματος (κινήματος, τέλος πάντων), που ηγείται η γραφειοκρατία, γνωρίζουν ότι οι λεονταρισμοί των γραφειοκρατών είναι της πλάκας και οδεύουν με τη σημαντική για άλλη μια φορά θα ξαναμετρηθούν ευνοϊκά γι' αυτούς τα ψήφουλα.

Στην αντίπαλη όχθη φοβόμαστε ότι πάλι υπάρχουν ελάχιστοι. Άλλα δεν πειράζει. Γιατί αρκετοί από αυτούς που θέλουν να εγκατασταθούν σ' αυτή -στα λόγια- έστω- φρόντισαν να τάρουν τα «κυλικά» τους και να ξαναπάνε γρήγορα-γρήγορα δίπλα στην παράγκα των γραφειοκρατών. Α, ναι, με τη γραμμή τους βέβαιως. Άλλοι με 1.100 ευρώ κατώτερο μεροκάματο, άλλοι με 1.200 ευρώ, άλλοι με 2.000. Αυτό έχει σημασία ή το ότι παρατάχτηκαν τα «ταξικά» μεροκάματα κάτω από το μπαλκόνι του Πολυζωγοπούλου; Αυτού, ντε, που ξεπούλησε το ασφαλιστικό, τότε που τον έβριζαν όλοι της απέναντι όχθης, τον καταράστηκαν και σχεδίαζαν να του ρίξουν κανένα κεσεδάκι. Αντε μετά να πείσεις τους εργαζόμενους που βλέπουν την όποια εξέλι-

</div

■ Συνεχίζεται ο εμπαιγμός των αγροτών

Εκπρόσωποι ιδιωτικών γεωτεχνικών γραφείων, που έχουν πιστοποιηθεί από επιτροπή του ΟΠΕΚΕΠΕ ως κατάλληλα να πάρουν μέρος στην συμπλήρωση και έλεγχο των δηλώσεων ΟΣΔΕ (Ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης και Ελέγχου), επισκέψθησαν στις αρχές της βδομάδας τον αρμόδιο υφυπουργό Α. Κοντό και απαίτησαν απ' αυτόν να πάρει πίσω την παράνομη απόφασή του να πιστοποιήσει μόνο την ΠΑΣΕΓΕΣ και τις ΕΑΣ, παρά την αντίθετη εισήγηση της αρμόδιας επιτροπής του ΟΠΕΚΕΠΕ.

Θα το ξαναπούμε για μια φορά ακόμα: η απόφαση του Α. Κοντού είναι παράνομη, όχι μόνο γιατί ανέθεσε το ΟΣΔΕ στην ΠΑΣΕΓΕΣ και τις ΕΑΣ, αλλά κυρίως γιατί υποχρεώνει τους αγρότες να πληρώνουν βαρύ φόρο αίματος για εργασίες που πρέπει να διενεργούνται από τις κρατικές υπηρεσίες και να πληρώνονται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία, οι αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες μπορούν να παραχωρούν μέρος των εργασιών που απαιτούνται για το ΟΣΔΕ, αλλά μόνο μέσα από μειοδοτικό διαγωνισμό. Η υποχρέωση των αγροτών περιορίζεται στη συμπλήρωση των αιτήσεων. Θα έπρεπε δε, μετά από 12 χρόνια εφαρμογής του ΟΣΔΕ, οι αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες να έχουν τόσο πολύ απλοποιήσει τα πράγματα, ούτως ώστε η συμπλήρωση να είναι παχινιδάκι για τον κάθε αγρότη και να μην χρειάζεται να πληρώνει νταβατζλίκι στα δάφνορα αρτακτικά-λαμάρια που ξεφύτρωσαν σαν μανιτάρια. Πολύ λίγα έγιναν όμως στο τομέα αυτό, πράγμα που υποχρέωσε τους Κομισάρους και το Συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας να συμπεριλάβουν αυτή την υποχρέωση και στον οριζόντιο κανονισμό 1782/29/09/03.

Στον κωδικό 5142 του προϋπολογισμού του υπουργείου Γεωργίας το 2002 είχε αναγραφεί το ποσό των 8.804.100 ευρώ για το ΟΣΔΕ. Στον προϋπολογισμό, όμως, του 2004 και στον κωδικό 5243 διαπιστώνουμε ότι δαπανήθηκαν μόνο 2.648.085 ευρώ. Δηλαδή, τα 6.156.000 ευρώ μεταφέρθησαν σε άλλους κωδικούς του υπουργείου, για να καλύψουν τρύπες. Και ποιος πλήρωσε το μάρμαρο για τη σύνταξη του ΟΔΣΕ του 2002; Το πλήρωσε η αγροτιά, πλούσια και φτωχή. Μεγάλο χοράφτι στην πλήρωσε η αγροτιά και το 2003. Με τί στοιχεία μιλάμε για χαράτσωμα;

Το 2001 το συνολικό κόστος ανήλθε σε 3,5 δισ. δρχ ή 10.270.000 ευρώ. Μ' αυτό το κονδύλι τηλράθηκαν οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, οι ΕΑΣ και όλες οι αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες. Αυτές οι δαπάνες, ανά κατηγορία, καταγράφηκαν σε ΚΥΑ που υπέγραψαν οι τότε υπουργοί Γ. Ανωμερίτης και Γ. Δρυς στις 22 Μάρτιου 2001. Από το 2002 που το ανέλαβε η ΠΑΣΕΓΕΣ με τις ΕΑΣ, κάθε ΕΑΣ εισπράττει πάνω από 400 εκατ. δρχ. Αυτό σημαίνει ότι όλες οι ΕΑΣ εισπράττουν πάνω από 20 δισ. δρχ το χρόνο, δηλαδή πάνω από 6 φορές το ποσό που είχε δαπανήσει από τον κρατικό προϋπολογισμό!

Οι εκπρόσωποι των γεωτεχνικών, μετά τη συνάντηση που είχαν με τον Α. Κοντό, μας ενημέρωσαν για το τι διεμείφθη στη συνάντηση και επιχείρησαν να μας πείσουν ότι με τη συμμετοχή τους στο ΟΣΔΕ θα εξομαλυνθούν οι τιμές προς όφελος των αγροτών, μια και μέσω του ανταγωνισμού θα πέσουν κατά 50%. Είναι λεπτομέρεια για τους κυρίους αυτούς το γεγονός ότι και σ' αυτή την περίπτωση οι αγρότες θα καταβάλουν πάνω από 10 δισ. δρχ!

Οι αγρότες πρέπει να απαιτήσουν, εδώ και τώρα, η νέα πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων να αποφασίσει να καλυφθούν οι δαπάνες για το ΟΣΔΕ από τον προϋπολογισμό του υπουργείου, στον οποίο έχει εγγραφεί κονδύλι 12 εκατ. ευρώ, που είναι υπεραρκετό.

Η κυβέρνηση της ΝΔ νομίζει ότι βρίσκεται ακόμα στην

Από τη στιγμή που τα αγροτικά απρογράμματα και των δύο αστικών κομισάρων εξουσίας, ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, είναι ταυτόσημα και στοχεύουν στην επιτάχυνση του ξεκληρίσματος της φτωχής αγροτιάς και της συγκέντρωσης της γης και του κεφαλαίου στα χέρια της πλούσιας αγροτιάς και του κεφαλαίου, είναι επόμενο όταν το ένα βρίσκεται στην αντιπολίτευση να εγκαλεί το άλλο είτε ως κακό διαχειριστή της εξουσίας είτε ως κακό διαπραγματευτή στη πλαίσιο των αποφάσεων που παίρνονται στα Συμβούλια υπουργών και τα Συμ-

ουν δραχμή απ' αυτά που εισπράττουν μέχρι τώρα από τον κοινωνικό προϋπολογισμό. Φυσικά, ο Γ. Δρυς γνώριζε πολύ καλά ότι λέει ψέματα και τα έλεγε για να εξαπατήσει τους αγρότες.

Οι ίδιοι οι Κομισάριοι παραδέχονται ότι οι ευρωπαίοι αγρότες που παράγουν αυτά τα προϊόντα θα χάνουν 113 εκατ. ευρώ το χρόνο από την πρώτη στιγμή που θα εφαρμοστούν οι νέες προτάσεις, που ενσωματώνονται στον οριζόντιο κανονισμό 1782/2003, με τον οποίο έχουν αλλάξει οι ΚΟΑ για τα προϊόντα των λεγόμενων βρέσιων χωρών. Φυσικά, δεν είναι οι μοναδικές απώλειες, λόγω χώρου, όμως, περιορίζομεστε στην αναφορά αυτή.

Τόσο στον κανονισμό 1782/2003 όσο και στις προτάσεις της Κομισιόν προβλέπεται ρητά ότι θα γίνουν καινούργιες προτάσεις της Κομισιόν για της ΚΟΑ όλων των προϊόντων, που θα μειώνουν κι άλλο ακόμα τις επιδοτήσεις. Στις 12 Φλεβάρη η Κομισιόν, στην Ανακοίνωσή της με θέμα «Πρόταση για την εγκαθίδρυση εταιρικής σχέσης ΕΕ-Αρρεικής» δηλώνει ανοιχτά ότι θα χρειαστούν κι άλλα μεταρρυθμιστικά μέτρα για το βαμβάκι. Στην ψύχρα, λοιπόν, οι Κομισάριοι αναγγέλλουν κι άλλες αλλαγές πριν στεγνώσει καλά καλά το μελάνι στο προϊόντα και ότι οι αγρότες δε θα χά-

σμού. Αυτά εν συντομίᾳ για τη στόχευση της Κομισιόν και του Συμβουλείου των υπουργών Γεωργίας.

Ο Σ. Τσιτουρίδης δεν συνειδηποτήσης ακόμη, όπως φαίνεται, ότι πλέον είναι υπουργός και συνεχίζει την παλιά αντιπολιτευτική τακτική, κατηγορώντας τον Γ. Δρυ ως κακό διαπραγματευτή, σε αντίθεση με τον ίδιο που είναι δεινός διαπραγματευτής. Προανιγγείλει ότι στο έκτακτο Συμβούλιο υπουργών Γεωργίας που θα γίνει τον Απρίλη στις Βρυξέλλες θα ζητήσει από τους συναδέλφους του:

– Να μη χάνουν οι αγρότες τα 113 εκατ. ευρώ το χρόνο

– Να καθορίζουν μόνα τους τα κράτη μέλη τα πουσσάτα αποδέσμευσης της κοινοτικής ενίσχυσης από την παραγωγή των τριών αγροτικών προϊόντων

– Να υπάρξει μια μεταβατική περόδος εφαρμογής των νέων προτάσεων για τα τρία προϊόντα

– Να μη μειωθούν οι επιδοτήσεις μέχρι το 2003.

Οι Κομισάριοι και οι υπουργοί Γεωργίας των ιμπεριαλιστικών κρατών της ΕΕ, όμως, τις νέες προτάσεις τους για τις αλλαγές στα τρία προϊόντα τις θεωρούν σαν ισχυρό διαπραγματευτικό χαρτί, για να πείσουν τις κυβερνήσεις των λεγόμενων αναπτυσσόμενων χωρών να ανοίξουν διάπλατα

μόνων για την κυκλοφορία προϊόντων, υπηρεσιών και απόμων. Απαιτείται όμως ολοκλήρωση και σε βαθύτερο επίπεδο».

Εάν αυτά τα... λίγα γίνουν δεκτά από τις κυβερνήσεις των αναπτυσσόμενων χωρών, θα οδηγήσουν σε μεγάλες απώλειες πλούτου, που θα τον καρπωθεί στο μεγάλο κεφάλαιο. Με τί αντάλλαγμα από την πλευρά του κοινοτικού προϋπολογισμού; Σύμφωνα με τους Κομισάριους, θα διθούν 600 εκατ. ευρώ!

Απ' αυτά που εκθέσαμε μπορούμε να βγάλουμε μερικά συμπεράσματα.

Πρώτο, οι Κομισάριοι και οι κυβερνήσεις των μεγάλων ιμπεριαλιστικών κρατών είναι αποφασισμένοι να μπουν σ' αυτές τις χώρες, παρά το γεγονός ότι δεν είναι και τόσο εύκολο με τους όρους που θέλουν να το πετύχουν αυτό.

Δεύτερο, έχουν προγράψει τη φωτιά αγροτιά των χωρών της λεγόμενου ευρωπαϊκού νότου, που δεν την έχουν ανάγκη για να εξασφαλίζουν φτηνά εργατικά χέρια, μια και πλημμύρισε η ευρωπαϊκή αγορά από τα φτηνά εργατικά χέρια των μεταναστών.

Είναι επιτακτική ανάγκη να οργανωθεί η φωτιά αγροτιά με το προλεταριάτο και τους λαούς των αναπτυσσόμενων χωρών για να αντιμετωπίσουν την ευρωπαϊκή λαϊλαπτική.

«Ανοίξτε τις πόρτες στο

σει το μεγάλο ευρωπαϊκό κεφάλαιο να επενδύει στη βιομηχανία επεξεργασίας των βασικών αγροτικών προϊόντων, αισάνοντας έτσι την προστιθέμενη αξία. Ενώ μιλούν για τις προϋποθέσεις που πρέπει να δημιουργήσουν οι κυβερνήσεις των χωρών που θα τα φιξάσουν οι διεσδικώσαντες έργα, με δικά τους έξοδα, προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου τους, αισάνοντας την προστασία των εξαθλιωμένων χωρών αυτών;

Ποιες είναι οι προϋποθέσεις που πρέπει να δημιουργήσουν οι κυβερνήσεις των χωρών αυτών;

Πρώτο, «η δημόσια υποδομή (δρόμοι, τηλεπικονιώνες, υδροδότηση και ηλεκτροδότηση) είναι ζωτική σημασία για την ανταγωνιστικότητα των τομέων των βασικών προϊόντων. Η υποδομή αυτή πρέπει να εξασφαλίζεται από τις εθνικές κυβερνήσεις και να συντον

■ Μόνο με αγώνες θα τερματιστεί η ομηρία των συμβασιούχων

Για το δικαίωμα στη δουλειά, ρε

Τα πράγματα με την υπόθεση των εκτάκτων έχουν ξεκαθαρίσει. Ο Παυλόπουλος ξεκαθαρίσει με τον πιο επισήμο και κατηγορηματικό τρόπο ότι η κυβέρνηση της ΝΔ θα ετοιμάσει μέχρι τον Ιούνη ένα Προεδρικό Διάταγμα ίδιο με αυτό που είχε εκδώσει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, αλλάζοντας μόνο τα ποσοστά μοριοδότησης, ίσως και επεκτείνοντας χρονικά προς τα πίσω τη ρύθμιση για τους δικαιούμενους μοριοδότησης. Μετά την έκδοση του ΠΔ θα αρχίσει η «καταγραφή» και από τα τέλη του χρόνου θ αρχίσουν οι προκρύξεις θέσεων, για να ολοκληρωθεί η άλη διαδικασία μέχρι το τέλος της τετραετίας!

Ο Παυλόπουλος σε συνεντεύξεις του πετάει το μπαλάκι στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Έγω λέω ότι υπάρχει συνταγματικό κώλυμα, δηλώνει, αν οώς το ΣΤΕ βρει κάποιον άλλο τρόπο ρύθμισης, εγώ θα συμφωνήσω. Αυτό, όμως, είναι προστυχία. Πρώτα δένουν τα χέρια του ΣΤΕ με τη συνταγματική ρύθμιση, που την φέρισαν μαζί ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, και μετά το παιζουν Πόντιο Πιλάτοι και περνούν την ευθύνη στο Ανώτατο Δικαστήριο. Ο Παυλόπουλος τα λέει αυτά για να κάνει πολιτικό παιχνίδι, την ίδια στιγμή, όμως, κλείνει το μάτι στους δικαιοτέρους: «Τονίζω, εάν το ΣΤΕ, που θα κρίνει και στο μελλον τη συνταγματικότητα αλλά και τη νομιμότητα της όποιας

ρύθμισης, προτείνει μια άλλη οδό που θα ξεπερνά τα εμπόδια, θα ήμουν ευτυχής ώστε να λύσουμε το πρόβλημα πολύ γρηγορότερα. Αντίθετα, η μόνη οδός είναι η πρόσθετη γενναία μοριοδότηση» (συνέντευξη στον «Τύπο της Κυριακής», 28.3.04).

Το μήνυμα προς το ΣΤΕ είναι σαφές: Μην αικούντε τι λέω στις συνεντεύξεις μου. Αυτά είναι πολιτική δημοσιογραφία. Η θέση της κυβέρνησης είναι πως η μόνη οδός είναι η μοριοδότηση.

Από την άλλη πλευρά, υπάρχει γνωμάτευση του νομικού συμβουλού της ΓΣΕΕ, σύμφωνα με την οποία δεν υφίσταται συνταγματικό κώλυμα, γιατί πρέπει να κριθούν παράνομες οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου για εργαζόμενους που κάλυπταν πάγιες ανάγκες και επομένως οι συμβάσεις αυτές πρέπει να θεωρηθούν ότι ήταν από την πρώτη υπογραφή τους συμβάσεις αιρίστου χρόνου. Πίσω από αυτή τη νομική γνωμάτευση καλύπτεται η συνδικαλιστική γραφειοκρατία και καταθέτει τη δική της συμβολή στη μετατροπή μιας πολιτικής υπόθεσης σε νομικό πρόβλημα, σε πρόβλημα ερμηνείας του Συντάγματος.

Δεν θέλουμε να κρίνουμε τη συγκεκριμένη νομική γνωμάτευση, μολονότι είμαστε σήμουροι ότι θα υπάρχει νομικός αντίλογος. Αυτό δεν το λέμε αυθαίρετα, αλλά έχουμε υπόψη μας

τη συζήτηση που έγινε στη Βουλή κατά τη διαδικασία ψήφισης του συγκεκριμένου άρθρου του Συντάγματος, κατά την οποία οι εισηγητές του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ υποστήριζαν πράγματα διαφορετικά από αυτά που υποστηρίζει ο νομικός σύμβουλος της ΓΣΕΕ. Αν τώρα αλλάζουν γνώμη, το συζητάμε. Ομως, μέχρι στιγμής, και το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ μιλούν για συνταγματικό κώλυμα και έτσι δένουν τα χέρια και των δικαιοτών του ΣΤΕ, που θα αναζητήσουν την πραγματική βούληση του νομοθέτη στα δύο οι εισηγητές των κομμάτων υποστήριζαν στη Βουλή.

Ρωτάμε, όμως, το εξής. Ποιος θα κρίνει αν είναι σωστή η συνταγματική ερμηνεία που κάνουν η κυβέρνηση και η αξιωματική αντιπολίτευση ή αυτή που κάνει ο νομικός σύμβουλος της ΓΣΕΕ; Το ΣΤΕ, που θα επεξεργαστεί το Προεδρικό Διάταγμα. Μόνο αυτό, το ανώτατο διοικητικό δικαστήριο, είναι αρμόδιο για να κρίνει. Τι θα κάνουν λοιπόν οι συμβασιούχοι; Θα σταυρώσουν τα χέρια και θα περιμένουν να δουν τι θα απαντήσει το ΣΤΕ; Να σε τι παραγίδα τους οδηγούν οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές με τις πρόστιχες νομικότικες προσγείσεις τους.

Το πρόβλημα είναι πολιτικό και πολιτικά πρέπει να λυθεί. Από νομική άποψη μπορεί να λυθεί μόνο με νόμο που θα ψη-

φιστεί από τη Βουλή. Αν υπάρχει πολιτική βούληση για λύση του προβλήματος, ας αναλάβουν την ευθύνη τα κόμματα να το λύσουν στη Βουλή. Ας φέρει σχέδιο νόμου η κυβέρνηση και ας αναλάβουν την ευθύνη και τα υπόλοιπα κόμματα. Θα δούμε τότε αν θα τολμήσει το ΠΑΣΟΚ να τον καταψηφίσει. Δεν το κάνει, όμως, και ο Παυλόπουλος καλύπτεται πίσω από το ΣΤΕ.

Με άλλα λόγια, η μεγάλη πλειοψηφία των συμβασιούχων είναι από χέρι χαμένη. Οχι μόνο αυτοί που δεν βρίσκονται στη δουλειά, γιατί οι συμβάσεις τους δεν έχουν ανανεωθεί, αλλά και αυτοί που βρίσκονται στη δουλειά και οι συμβάσεις τους λήγουν. Το έργο των απολύτων συνεχίζεται κανονικότατα. Την περασμένη Τετάρτη απολύθηκαν 50 τουλάχιστον καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών (Τελωνείο Αθηνών) και αναμενόταν τις επόμενες μέρες και εκαποντάδες άλλες απολύτευσης. Μιλάμε για εργαζόμενες επί τουλάχιστον 8 χρόνια, που βέβαια κάλυπταν πάγιες ανάγκες, αφού όλα αυτά τα χρόνια έκαναν την ίδια δουλειά.

Αν δεν υπάρχει άμεση κινητοποίηση των συμβασιούχων και αν αυτή η κινητοποίηση δεν στηριχτεί και από τους άλλους εργαζόμενους, η πλειοψηφία θα περιμένει τον κόκκινο Μάρτιο για να δει προκήρυξη θέσεων που ενδεχομένως να καταλάβει με

τα μόρια. Υπάρχει μια στρατηγική στην οποία συμφωνούν και τα δύο κόμματα: έξουσίας, όμως δεν συζητείται καθόλου, γιατί η συνδικαλιστική γραφειοκρατία την αποκρύπτει. Η στρατηγική αυτή στηρίζεται σε δυο αρχές: πρώτο, πρέπει να μειωθεί ο συνολικός αριθμός των απασχολούμενων στο δημόσιο και, δεύτερο, πρέπει να αλλάξει η σύνθεση των απασχολούμενων, με τη βαθμιαία αύξηση της μερικής απασχόλησης και στο δημόσιο. Αυτό μας οδηγεί σε ένα και μοναδικό συμπέρασμα: δεν υπάρχει περίπτωση μονιμοποίησης του συνόλου των συμβασιούχων (παλιών και νέων), που η ίδια η ΝΔ προεκλογικά (όταν τους έταξε μετατροπή των συμβάσεων τους σε αριστουργόν) ανέβαζε σε 250.000. Το πολύ να μονιμοποιηθούν μερικές δεκάδες χιλιάδες κι αυτοί σε ορίζοντα τουλάχιστον τετραετίας. Ας πάρουμε υπόψη μας και τις δημοσιονομικές δυσκολίες, που ήδη άρχισε να επικαλείται η κυβέρνηση Καραμανλή (έλειμμα στο 3%, έναντι 1,7% που έλεγε το ΠΑΣΟΚ), οι οποίες θα γίνουν πολύ περισσότερες τα επόμενα χρόνια.

Το πρόβλημα μπορεί να λυθεί μόνο πολιτικά. Και επειδή πολιτική βούληση στα κόμματα δεν υπάρχει, αυτή πρέπει να επιβληθεί από τους εργαζόμενους. Αν οι συμβασιούχοι μπλεχτούν και τάλι σε νομικότικους διαδάλους, αν αρχίσουν να τρέχουν

σε δικηγόρους για να κάνουν προσφυγές, όπως τους σπρώχνει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, θα χάσουν χρόνο και χρήματα και το δικαίωμά τους στη δουλειά θα γίνει διακυβευόμενο ενός τζόγου, που δεν θα παίζεται ανάμεσα σε συμβασιούχους και κράτος, αλλά ανάμεσα στους ιδιους τους συμβασιούχους. Ας σκεφτούμε μόνο σε τι τραγική θέση θα βρεθεί ένας σημερινός συμβασιούχος που έχει για παράδειγμα δυο χρόνια στη δουλειά, δύον θα βρεθεί να διεκδικεί τη μια και μοναδική οργανική θέση που θα προκηρυχτεί με τον προκάτοχο του στην ίδια θέση, ο οποίος είχε δουλέψει τρία χρόνια. Ο ένας θα προσπαθεί να βγάλει έξω τον άλλο, με δικαιοτικές προσφυγές.

Μήνυμα ελπίδας έρχεται από συμβασιούχους των ΟΤΑ και των δημοτικών επιχειρήσεων, οι οποίοι σε σύσκεψη, στην οποία πήραν μέρος εκπρόσωποι σωματείων από πολλές πόλεις, αποφάσισαν να ζεκινήσουν κινητοποίησης. Αυτός είναι ο μονόδρομος για όλους τους συμβασιούχους. Καμία εμπιστούνη στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Να πάρουν την υπόθεση στα δικά τους χέρια και να σφραγίσουν τη λύση με τον ογκόνα τους. Το δικαίωμα στη δουλειά είναι αδιαπραγμάτευτο. Η ομηρία μπορεί να τελειώσει μόνο με τη μονιμοποίηση όλων, παλιών και νέων.

Ξεπουούλιασμα ή αντίσταση επιτέλους!

Λάου - λάου το πάει η ΝΔ και στα ζητήματα της Παιδείας. Ευρωεκλογές είναι μπροστά, αλλά και δεν έχει προλάβει ακόμα να βάλει γερό ποδάρι - με το απαραίτητο δικό της στελεχικό δυναμικό - στα υπουργεία και τους μηχανισμούς του κράτους.

Γ' αυτό προσπαθεί ν' αποφύγει τις "πρόωρες" αντιδράσεις. Οι ανακοινώσεις του υπουργείου Παιδείας είναι ήξεις - αφρήξεις. Μια δηλώνεται ότι θα εφαρμοστεί το πρόγραμμα της ΝΔ και μια ότι καμιά αλλαγή δε θα γίνει χωρίς διάλογο.

Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση με την καθιέρωση των γραπτών ανακεφαλαιωτικών εξετάσεων δυο φορές το χρόνο, από την Ε' Δημοτικού ως και την Γ' Γυμνασίου.

Αρχικά είχαμε τη δήλωση της Μ. Γιαννάκου ότι θα εφαρμοστεί το πρόγραμμα της ΝΔ ως έχει. Στη συνέχεια, μετά τις

γραμματικές αντιδράσεις της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης (ΔΟΕ), η υπουργός ανέκρουσεν πρύμναν και "ανακάλυψε" το διάλογο και το μη αιφνίδιασμό.

Μετρημένα είναι

ΚΟΝΤΡΑ

κτάκτο στρατοδικειο No 2

■ 19η μέρα, Παρασκευή 26.3.2004

«Σημεία και τέρατα στη δίκη για τον ΕΛΑ», γράφαμε στο αμέσως προηγούμενο ρεπορτάζ. Την ίδια εισαγωγή είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε και σ' αυτό. Γιατί τα «σημεία και τέρατα» συνεχίστηκαν.

Με την έναρξη της διαδικασίας ζήτησε το λόγο ο Αρης Κωνσταντάκης. Άφού δήλωσε ότι πρέπει να θεωρείται αυτονόητη η συμμετοχή του στην αποχή που αποφάσισαν οι συνάδελφοί του, διευκρίνισε ότι παρευρίσκεται απλά για να κάνει μια δήλωση και μετά θα αποχωρήσει. Δήλωσε, ότι αδυνατεί να κατανοήσει τι νόημα έχει ο διορισμός συνηγόρου, από τη στιγμή που ο ίδιος παραμένει συνηγόρος υπεράσπισης της Ειρ. Αθανασάκη και ορθώς το δικαστήριο δέχτηκε ότι παραφένει. Αναφένω την ανάκληση της απόφασής σας -είπε- γιατί δεν μπορώ να συνυπερασπίζομαι κατηγορούμενο με κάποιον άγνωστο σε μένα δικηγόρο.

Εκνευρισμένη η πρόεδρος απάντησε ότι δεν τον ενημέρωσαν καλά! Η απουσία σας -του είπε- θεωρήθηκε ότι συνιστά κάλυμμα. Θεωρηθήκατε απολειπόμενος, η κ. Αθανασάκη ήταν χωρίς κανένα δικηγόρο, γι' αυτό προχωρήσαμε σε διορισμό!

Ο εισαγγελέας Πατσής είπε ότι η απόφαση είναι προπαρασκευαστική και δεν είναι ανακλητέα! Καλώς το δικαστήριο διόρισε συνηγόρους!

Τότε, ο Α. Κωνσταντάκης αποχώρησε δηλώνοντας: «Κάντε δίκη με διορισμένους!»

Η κ. Μπριλλή, σε κατάσταση έντονου εκνευρισμού, άρχισε να ρωτάει τους κατηγορούμενους που είναι οι δικηγόροι τους! Ο Χ. Τσιγαρίδας της είπε αυτό που ήταν ήδη γνωστό. Οτι απέχουν και ότι θα δώσουν συνέντευξη τύπου. Οι Κ. Αγαπίου και Α. Κανάς δήλωσαν ότι δεν γνωρίζουν τίποτα. Ο Μ. Κασίμης της είπε ότι απέχουν για μια μέρα, λόγω της δίωξης που ασκήθηκε στο συνάδελφό τους. Τότε η πρόεδρος άρχισε να ρωτάει πόση ώρα θα χρειαστούν για να κάνουν τη συνέντευξη τύπου και να επιστρέψουν! Αυτό πια μετέτρεψε τη διαδικασία σε σούργελο. Γιατί, βέβαια, πουθενά στη δικονομία δεν προβλέπεται διακοπή για να δώσουν συνέντευξη τύπου παράγοντες της δίκης.

«Έχαμε εξαγγείλει ότι δεν θα συμμετάσχουμε στη συνεδρίαση της 26ης Μαρτίου διαμαρτυρόμενοι για τον παράνομο εξ επαγγέλματος διορισμό δικηγόρου σε κατηγορούμενη που είχε συνηγόρηση επιλογής της και κατά την απόφαση του δικαστήριου, καθώς και για την δίωξη ενός των εξ επαγγέλματος διορισθέντων δικηγόρων, ο οποίος νομίμως αρνήθηκε τον διορισμό του. Σήμερα, το δικαστήριο, παρανόμως, παρά την απουσία των συνηγόρων υπεράσπισης, προχώρησε κανονικά στη διαδικασία δίνοντας το λόγο σε όλους τους παριστάμενους παράγοντες της δίκης και παραβίασε έτσι το Σύνταγμα και τους Νόμους. Δεν αντέτεινε δε τίποτα στην πρωτοφανή πρόταση του εισαγγελέα να συνεχιστεί η δίκη χωρίς την παρουσία συνηγόρων υπεράσπισης. Το δικαστήριο, παρά την φράλια στάση της υπεράσπισης, κλιμακώνει την ένταση και καθιστά μετέωρη τη δίκη και τον δίκαιο χαρακτήρα

απέφυγε τις επιθέσεις εναντίον των συναδέλφων της. Βέβαια, λίγο αργότερα, στην αίθουσα τύπου, συνήγοροι της πολιτικής αγωγής δήλωναν ότι είναι παράνομη η απόφαση για διορισμό συνηγόρων, όταν η κατηγορούμενη έχει συνηγόρο. Ο συνήγορος πολιτικής αγωγής Βασιλάκος πρότεινε στο δικαστήριο να διακόψει τη δίκη επικαλούμενο δικούς του λόγους, για να μη θεωρηθεί ότι νομιμοποιεί την αποχή των συνηγόρων υπεράσπισης.

Τότε ζήτησε το λόγο ο εισαγγελέας Πατσής, για να πει τα εξής εκπληκτικά (ακριβής απομαγνηφρώνηση): «Είναι οεβαστή η θέση του δικηγόρου και μάλιστα ως υπερασπιστού του κατηγορουμένου, από τον Κώδικα όμως περί Δικηγόρων ορίζεται ότι είναι ένας λειτουργός, βοηθός της Δικαιοσύνης. Οταν, λοιπόν, κατ' αυτόν τον τρόπο καταρρακώνεται το κύρος της Δικαιοσύνης, χωρίς εμφάνιση και υποβολή αιτήματος, με το εύλογο παράπονο των δικηγόρων της πολιτικής αγωγής, ότι τίνα ρόλο παίζουμε εμείς εδώ, να θεωρηθεί ως κατοχρηστική η άσκηση του δικηγορικού αυτού λειτουργήματος, και να συνεχιστεί η δίκη με εξέταση από πλευράς δικηγόρων πολιτικής αγωγής». Πρότεινε, δηλαδή, να συνεχιστεί δίκη για κακούργημα, χωρίς δικηγόρους υπεράσπιση! Ε, αυτά δεν γίνονταν ούτε στα δικαστήρια της χούντας.

Ο Χ. Τσιγαρίδας ζήτησε το λόγο για να συστήσει στο δικαστήριο αυτοσυγκράτηση και ηρεμία. Η συνέντευξη τύπου δίνεται για συγκεκριμένους λόγους -είπε- και τη Δευτέρα οι δικηγόροι θα είναι εδώ. Άλλωστε, όλοι θελούμε να προχωρήσει και να τελειώσει η δίκη. Εγώ για οικονομικούς λόγους, οι συγκατηγορούμενοι μου για να βγουν από τη φυλακή. Ο Α. Κανάς κάλεσε τον Χ. Τσιγαρίδα να μιλάει μόνο για τον εαυτό του (!), ενώ ο Κ. Αγαπίου δήλωσε ότι δεν ξέρει τίποτα για τους δικηγόρους και δεν τον αφορούν όσα γίνονται εδώ μέσα. Το δικαστήριο διέκοψε για πέντε λεπτά και όταν επανήλθε, η πρόεδρος ανακοίνωσε ότι το δικαστήριο θεωρεί ότι είναι εύλογος ο χρόνος των δυο ωρών για να δοθεί η συνέντευξη τύπου και διέκοψε για δύο ώρες!

Στο κέντρο τύπου, οι συνήγοροι υπεράσπισης διένειμαν στους δημοσιογράφους την παρακάτω δήλωση:

«Έχαμε εξαγγείλει ότι δεν θα συμμετάσχουμε στη συνεδρίαση της 26ης Μαρτίου διαμαρτυρόμενοι για τον παράνομο εξ επαγγέλματος διορισμό δικηγόρου σε κατηγορούμενη που είχε συνηγόρηση επιλογής της και κατά την απόφαση του δικαστήριου, καθώς και για την δίωξη ενός των εξ επαγγέλματος διορισθέντων δικηγόρων, ο οποίος νομίμως αρνήθηκε τον διορισμό του. Σήμερα, το δικαστήριο, παρανόμως, παρά την απουσία των συνηγόρων υπεράσπισης, προχώρησε κανονικά στη διαδικασία δίνοντας το λόγο σε όλους τους παριστάμενους παράγοντες της δίκης και παραβίασε έτσι το Σύνταγμα και τους Νόμους. Δεν αντέτεινε δε τίποτα στην πρωτοφανή πρόταση του εισαγγελέα να συνεχιστεί η δίκη χωρίς την παρουσία συνηγόρων υπεράσπισης. Το δικαστήριο, παρά την φράλια στάση της υπεράσπισης, κλιμακώνει την ένταση και καθιστά μετέωρη τη δίκη και τον δίκαιο χαρακτήρα

της.

Οι συνήγοροι υπεράσπισης δηλώνουν ότι θα παραστούν στη συνεδρίαση της 29ης Μαρτίου προκειμένου να αποκατασταθεί η νομιμότητα με την ανάκληση της παράνομης απόφασης του εξ επαγγέλματος διορισμού συνηγόρου».

Τη δήλωση διάβασε στο δικαστήριο, εκ μέρους όλων των συνηγόρων, ο Α. Κούγιας, μόλις ξανάρχισε η διαδικασία.

Ο εισαγγελέας Πατσής, παίρνοντας το λόγο, είπε ότι το έγγραφο αυτό (δηλαδή η δήλωση των συνηγόρων υπεράσπισης), αν δεν είναι υβριστικό, είναι τουλάχιστον υπερβολικό. Οι συνήγοροι θέτουν ως δικαστήριο αποφάσισε πώς πρέπει να διορίζεται ένας συνηγόρος, για να κάθεται στον πάγκο και να μπαίνει σαν αλλοιγή, έτσι και κάποιος από τους άλλους συνηγόρους αποχωρεί διαμαρτυρόμενος ή τραυματίζεται ή αρρωσταίνει! Το σούργελο ολοκληρώθηκε και η απόλυτη εμπλοκή αποφεύχθηκε μόνο χάρη στην ψυχραιμία της υπεράσπισης.

Με την έναρξη της διαδικασίας η πρόεδρος ανακοίνωσε ότι απορρίπτεται το αίτημα ανάκλησης της απόφασης διορισμού συνηγόρου, διότι η απόφαση ήταν νόμιμη. Ο διορισμένος Δάλλας δήλωσε ότι επειδή παρευρίσκονται οι φυσικοί υπερασπιστές και επειδή έχει δυσκολία να ενημερωθεί επί της δικογραφίας, προσφέρεται να αποχωρήσει οικειοθελώς. Ο Α. Κωνσταντάκης, επικαλούμενος στην σαφήνεια του νόμου, ρώτησε ποιος ο λόγος διορισμού, εφόσον η κατηγορούμενη έχει συνηγόρο της επιλογής της.

Η πρόεδρος ανακοίνωσε ότι διορίστηκε ένας δεύτερος συνηγόρος για να υπάρχει εχέγγυο ότι θα παρευρίσκεται, εάν αποχωρήσει ο πρώτος! Τότε ο Α. Κωνσταντάκης δήλωσε ότι αποχωρεί, γιατί αυτή η απόφαση είναι πρωτοφανής, ειδικά για σήμερα, που ο ίδιος είναι παρών και εκπροσωπεί την Ειρ. Αθανασάκη και αρνήθηκε. Βλέποντας ότι δεν βγαίνει άκρη, ο Χ. Τσιγαρίδας κατέληξε στην πρότασή του: Οι συνήγοροι λένε ότι θα παραστούν τη Δευτέρα, αυτό είναι σαφές, διεκόψτε λοιπόν για τη Δευτέρα και μην τραβάτε το σκοινί. Αυτό ήταν το πνεύμα της καταληξίας του. Γιατί ήταν προκλητική η αυθαίρετη ερμηνεία των εισαγγελέων, ότι οι συνήγοροι βάζουν όρο την ανάκληση της απόφασης για να παραστούν τη Δευτέρα. Αν μη τι άλλο, η δήλωση της πρόεδρης του Α. Κούγιας ήταν γραπτή και δόθηκε στο δικαστήριο της διορίζει με το ζόρι και δεύτερο.

Ο Σ. Φυτράκης κατέβαλε προσπάθεια άρσης του αδιεξόδου. Ο βασικός κανόνας -είπε- είναι να έχει ο κατηγορούμενος συνηγόρο της δικής του επιλογής. Οταν δεν έχει, τότε το δικαστήριο οφείλει να του διορίσει. Αυτή τη σημήνη κατηγορουμένη έχει συνηγόρο της επιλογής της και το δικαστήριο δεν έχει εξουσία να της διορίσει. Ούτε να πει ότι διορίζει μη τυχόν και στο μέλλον αποχωρήσει ο συνηγόρος που έχει η κατηγορουμένη. Αν αποχ

μπορούσε να πάρει ο επίσημος εκπρόσωπος του ελληνικού κράτους. Ας σημειωθεί ότι ο Ζήσης, από τον οποίο ζητήθηκε να φέρει την αλληλογραφία του με τις γερμανικές υπηρεσίες, έφερε μια αίτηση του προς την υπηρεσία των γερμανικών αρχείων, με ημερομηνία 22 Οκτώβρη 2001 και μια απάντηση με ημερομηνία 6 Νοέμβρη 2001, στην οποία όμως δεν υπάρχει κανένας κατάλογος των εγγράφων που του χορηγήθηκαν. Και τα δύο έγγραφα ήταν αμετάφραστα και ο Ζήσης κατέθεσε ότι το πρώτο ήταν η αίτηση του και το δεύτερο η απάντηση των γερμανικών αρχών με την οποία του χορήγησαν τα έγγραφα. Δηλαδή, αυτός που κομπορημούει ότι έχει τα «αρχεία της Στάζη» από το 1994 και αρθρογραφεί από τότε (με κύριο στόχο τον Κόκκαλη, μην το ξεχνάμε) έχει κάνει αίτηση να πάρει έγγραφα στα τέλη του 2001 και δεν έχουμε καν τί έγγραφα πήρε! Από πού έβρισκε, λοιπόν, τα στοιχεία και έγραφε όλα αυτά τα χρόνια; Ποια υπηρεσία τον χρησιμοποιούσε ως βασικό;

Ο Σ. Φυτράκης έκανε τον Ζήση να «βογκκήξει». Διότι επέμενε να του πει ο πράκτορας βίβημα προς βίβημα τις κινήσεις που έκανε στη Γερμανία, όπου υποτίθεται πάως με επίσημο τρόπο πήρε τα αρχεία της Στάζη, το Σεπτέμβρη-Οκτώβρη του 1994. Και τί να πει ο Ζήσης; Προσπαθούσε να αποφύγει όλες τις ερωτήσεις που αφορούσαν τις λεπτομέρειες της δράσης του στη Γερμανία, γιατί βέβαια τέτοια δράση δεν υπήρχε. Οταν στριμώχτηκε πολύ, πέταξε τη ρουκέτα: Κοιτάξτε, κύριε συνήγορε, ο μάρτυρας καταθέτει έγγραφα προς εξέταση και δεν είναι υποχρεωμένος να αποκαλύψει τις πηγές του, από πού τα βρήκε! Για να εισπράξει την απάντηση από το συνήγορο, ότι η δικονομία λέει ακριβώς το αντίθετο. Οτι είναι υποχρεωμένος να κατονομάσει τις πηγές του. Επιμένοντας με τον τρόπο των σύντομων λεπτομερειακών ερωτήσεων ο Σ. Φυτράκης οδήγησε τον Ζήση σε αντιφάσεις. Εφτασε να πει ότι πήγαν οι δημοσιογράφοι στο σπίτι του Μπεσάρα στην Αγία Παρασκευή το 1993. Ομως η δική του υποτιθέμενη έρευνα είχε γίνει το 1994. Ο πράκτορας έτεσε σε ταραχή και η πρόσδρος αναγκάστηκε κατ' επανάληψη να του πει: «Ηρεμήστε, κύριε μάρτυρε! Τί να πει, όμως, ο πράκτορας στο κρίσιμο ερώτημα που κατ' επανάληψη του έθεσε ο Φυτράκης; Αν τα αρχεία ήταν σοβαρά, αν ήταν επίσημα έγγραφα του γερμανικού κράτους, γιατί οι ελληνικές αρχές δεν συνέλαβαν τον Μπεσάρα, που υποτίθεται ότι έκανε εμπόριο όπλων, που υποτίθεται ότι ήταν άνθρωπος του Κάρλος και τροφοδοτούσε την «τρομοκρατία» (και τον ΕΛΑ), μολονότι τον ανέκριναν το 1993 και το 1994; Ο Ζήσης απαντούσε μονότονα «δεν ξέρω».

Το κορυφαίο που είπε ο Ζήσης είναι ότι μετά το 1996, που «Ελεύθερος Τύπως» δεν του κάλυπτε τα έξοδα να πηγαίνει στη Γερμανία και να συνεχίζει τη σπουδαία έρευνά του, πουλούσε περιουσιακά στοιχεία η μάνα του και με αυτά κάλυπτε τα έξοδά του! Τελικά, προκειται για έναν μεγάλο εθνικό ήρωα, ο ανδρίσαντος του οποίου πρέπει να στηθεί στην πλατεία Συντάγματος! Και βέβαια, παραδέχτηκε ότι ολόκληρη η έρευνά του είχε ως στόχο τον Κόκκαλη και παρεμπιπτόντως εβρισκε και κανένα χαρτί για την «τρομοκρατία»!

Ο Ζήσης «ξεφούσκωσε» πλήρως μετά την εξέταση Φυτράκη. Γιατί στηρίζοταν σε έναν ισχυρισμό: ότι αυτός ήταν τόσο μάγκας που πήγαινε στη Γερ-

μανία και έπαιρνε από τις γερμανικές αρχές όποιο έγγραφο ζήτουσε και ξεσκέπαζε και τον Κόκκαλη και τον ΕΛΑ, ενώ το ελληνικό κράτος, οι διωκτικές αρχές, δεν έπαιρναν τίποτα, γιατί δεν ήθελαν να κυνηγήσουν ούτε τον Κόκκαλη ούτε τον ΕΛΑ! Οσο λοιπόν ο Ζήσης δεν ωριόταν συγκεκριμένα, αερολογίους. Οταν ο Φυτράκης άρχισε να τον ωριάει συγκεκριμένα, με κλειστές ερωτήσεις, χωρίς να του αφήνει διέξοδο διαφυγής σε αοριστολογίες, φάνηκε καθαρά ότι ο τύπος κανένα χαρτί δεν είχε πάρει επίσημα από τις γερμανικές αρχές, αλλά τα είχε πάρει από μιαστικές υπηρεσίες (είτε αγοράζοντάς τα με λεφτά ανταγωνιστών του Κόκκαλη, είτε επειδή δούλευε για λογαριασμό τους). Γιατί η Μπέρτε Ντε Μαρσέλους και ο πρώην σύζυγός της Ολιβιέ Ντε Μαρσέλους κατηγορήθηκαν ως συνεργάτες του Κάρλος, παραδέχτηκαν τη συνεργασία τους και στη συνέχεια πέρασαν στο αντίταλο στρατόπεδο, συνεργάστηκαν με τις ελβετικές αρχές (με την περιώνυμη εισαγγελέα Κάρλα Ντελ Πόντε) και σήμερα είναι ελεύθεροι και προστατευόμενοι. Για τόσο αξιόπιστους μάρτυρες μιλάμε.

Το ίδιο βιοί συνέχισε ο Ζήσης και κατά την εξέτασή του από την Τ. Χριστοδουλοπούλου (Αγαπίου). Αυτός είναι ο ήρωας ρεπόρτερ, που αγωνίζοταν για να βγάλει την αλήθεια, ενώ δολοί οι όλοι προσπαθούσαν να τη συγκαλύψουν, προφανώς γιατί τα έπιαναν από τον Κόκκαλη! Ακόμα και οι πρώην εργοδότες του στον «Ελεύθερο Τύπο», που κάποια στιγμή τον απέλυσαν. Ακόμα και ο πρώην διευθυντής του Δ. Ρίζος, που εγγράφως (από τις στήλες του «Άδεσμευτου») τον αποκάλεσε πράκτορα, ρουφιάνο, πλαστογράφο και εκβιαστή. Ατάραχος άκουσε ο Ζήσης την ανάγνωση των σχετικών δημοσιευμάτων, τα οποία ερμήνευσε ως προσπάθεια φίμωσής του. Εσπευσε, βέβαια, να τον προστατεύει η πρόεδρος σε αυτή τη δύσκολη στιγμή, αλλά οι κατηγορίες του Ρίζου ενάντια του ακούστηκαν.

Αμέσως μετά, η πρόεδρος έδειξε τις προθέσεις της, όταν όρχισε να ωριάει τον Ζήση να κάνει κρίσεις επί της κατάθεσης της Ντε Μαρσέλους! Χωρίς να έχει αναγνωστεί αυτή η κατάθεση, χωρίς να έχει κιλθεί η ίδια η Ντε Μαρσέλους να καταθέσει και να υποστεί την βάσανο της εξέτασης στο ακροστήριο, ωριάθηκε ο Ζήσης να εκφέρει κρίσεις του τύπου: Με δεδομένο ότι ο ένας από τους κατηγορούμενους που αναφέρονται στα αρχεία της Στάζη έχει αναλάβει την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής του στον ΕΛΑ, σας μένει καμιά αμφιβολία ότι και ο κ. Αγαπίου ήταν μέλος του ΕΛΑ. Το ζήτουμενο, δηλαδή, μετατράπηκε σε δεδομένο, με βάση στοιχεία χαλκευμένα από μιαστικές υπηρεσίες και από την κατάθεση μιας συνεργαζόμενης με τις ελβετικές «αντιτρομοκρατικές» αρχές. Στο σημείο αυτό ο κ. Αγαπίου εξέρραγε και απευθύνεντος στο δικαστήριο ρώτησε πώς είναι δυνατόν να στηρίζονται στους ισχυρισμούς ενός πράκτορα, ενός χωρί. Θέλετε να με καταδικάσετε, καταδικάστε με -είπε- αλλά όχι να κάθεστε να τον αικούτε να σας λέει όσα λέει.

Ενδιαφέρον είχε και κάτι άλλο. Ο Ζήσης, που ισχυρίζεται. Οι ερωτήσεις αυτές υποβλήθηκαν από την πρόεδρο και βέβαια ο Ζήσης απάντησε αβίαστα ότι δεν έχει καμιά αμφιβολία ότι ο Αγαπίου ήταν μέλος του ΕΛΑ. Το ζήτουμενο, δηλαδή, μετατράπηκε σε δεδομένο, με βάση στοιχεία χαλκευμένα από μιαστικές υπηρεσίες και από την κατάθεση μιας συνεργαζόμενης με τις ελβετικές «αντιτρομοκρατικές» αρχές. Στο σημείο αυτό η Αντιτρομοκρατική, χωρίς όμως να μπορεί να το τεκμηριώσει πουθενά. Αναφέρθηκε ακόμα και στις καταθέσεις της Ντε Μαρσέλους, λες και αυτές οι καταθέσεις δεν υπάρχουν στη δικογραφία και ήταν καθήκοντα του Ζήση να τις παρουσιάσει. Βγήκε, όμως, και κάτι

Αγαπίου, όχι όμως και ότι ήταν υπέρ του.

Τα δημοσιεύματα του Ρίζου κατά του Ζήση επανήλθαν από τον Α. Κωνσταντάκη, ο οποίος με σύντομες κλειστές ερωτήσεις ζήτησε από τον Ζήση να τα επιβεβαιώσει ότι να τα διαφεύγει. Τότε ο πράκτορας έπαθε τοράκουλο κι άρχισε να φωνάζει. Οταν, όμως, ο συνήγορος των ωριώνης ήρεμα αν έκανε μήνυση στον Ρίζο και τι απέγινε αυτή η υπόθεση, δήλωσε ότι δεν θυμάται! Διότι ήταν, λέει, μια προσωπική αντιδικία τους! Ακόμα μεγαλύτερο τοράκουλο έπαθε, όταν η Κ. Ιατροπούλου τον ωρίτησε τι έγινε με την υπόθεση της σύλληψής του απέναντι από την αμερικάνικη πρεσβεία να οδηγεί αυτοκίνητο με πλαστές πινακίδες. Είπε απλά ότι καταδικάστηκε, αρνούμενος να δώσει περισσότερες εξηγήσεις. Του είχαν πάρει -είπε- τις πινακίδες και έστειλε την αδελφή του στην Ομόνοια να βγάλει όλες! Και οι άλλες που βρέθηκαν μέσα στο αυτοκίνητο συντάξτηκαν; Το ρώτησε παρεμβαίνοντας ο Χ. Τσιγαρίδας, αλλά η πρόεδρος παρενέβη και δεν επέτρεψε την ερώτηση.

Η Κ. Ιατροπούλου αποκάλυψε στο δικαστήριο ότι στοιχείο που δείχνει την αξιοποίησία των αρχείων της Στάζη. Εγγράφο που χαρακτήριζε τον Ευάγγελο Γιαννόπουλο ως σύνδεσμο του Ρολφ Πόλε με τον Κάρλος! Και τί απάντησε η πρόεδρος; Οτι αυτό δεν ενδιαφέρει το δικαστήριο! Δεν ενδιαφέρει το δικαστήριο ένα στοιχείο που αποδεικνύεται από την αρχεία της Στάζη να απαντά επί ώρα με το στερεότυπο «δεν γνωρίζω». Είναι ζήτημα αν ο Ζήσης απάντησε σε καναδικό ερωτήσεις του Τσιγαρίδα. Αντ' αυτού, για πάνω από μια ώρα, απαντούσε συνεχώς η πρόεδρος, σε μια απεγνωσμένη προσπάθεια να τον προστατέψει από τις αντιφάσεις. Είναι χαρακτηριστική η έκρηξη υστερίας που έπαθε ο Ζήσης κάποια στιγμή, όταν όρχισε να φωνάζει, απευθυνόμενος στους καναδικούς ερωτήσεις του Τσιγαρίδα. Αντ' αυτού, για πάνω από μια ώρα, απαντούσε συνεχώς η πρόεδρος, σε μια απεγνωσμένη προσπάθεια να τον προστατέψει από τις αντιφάσεις. Είναι χαρακτηριστική η έκρηξη υστερίας που έπαθε ο Ζήσης κάποια στιγμή, όταν όρχισε να φωνάζει, απευθυνόμενος στους καναδικούς ερωτήσεις του Τσιγαρίδα. Αντ' αυτού, για π

τον Ζήση, μολονότι η ΕΣΗΕΑ έχει προκηρύξει στάση εργασίας μετοχέυ 11 και 2, ενώ σε 24ωρη βάση απεργούν οι εργαζόμενοι σε όλα τα μαζικά μέσα συγκοινωνίας.

■ 22η μέρα, Τετάρτη, 31.3.2004

Πράκτορας; Μάλλον πρέπει να αναθεωρήσουμε τον χαρακτηρισμό για τον Ζήση. Πράκτοράκος της συμφοράς είναι ο άνθρωπος. Της πλάκας, της σφαλιάρας, πώς αλλιώς να το πούμε; Την Τρίτη το μεσημέρι Ζήτησε να διακοπεί η συνεδρίσκη για να... ανασυγκροτηθεί. Είχε περιελθει σε τόσο απελπιστική θέση από την εξέταση-σφυροκόπημα του Χ. Τσιγαρίδα, που αναζήτησε ένα μεγάλο διάλειμμα μπας και μπορέσει να συνελθει λίγο. Μάταια, όμως, γιατί από τα πρώτα λεπτά της συνεδρίσκης της επόμενης μέρας κατέρρευσε πάλι. Στην πρώτη κιδίας ερώτηση του Χ. Τσιγαρίδα κατέφυγε και πάλι στο γνωστό «δεν κάνω διάλογο με τρομοκράτες», ξεχνώντας ο αθλιός πως είναι μάρτυρας και είναι υποχρεωμένος να απαντά. Χώρια που διακινδύνευσε να ακούσει για μια ακόμα φορά την ατάκα του Τσιγαρίδα: «Είναι τιμή για μένα να με κατηγορεί ο Ζήσης».

Ας δούμε -σε συντομία και επιλεκτικά, δυστυχώς- τι πρόκειψε από τη συνέχεια του σφυροκοπήματος Τσιγαρίδα.

Αναφέρεται ο Τσιγαρίδας σε άρθρο της «Καθημερινής» το 1989, που αποκαλύπτει έγγραφο της «Στάζη» με το οποίο η υπηρεσία ζητάει από τους πράκτορές της και από δυτικές υπηρεσίες πληροφορίες για τον ΕΛΑ και τη 17Ν, για τον οπλισμό τους, τη δράση τους κλπ. Ο Ζήσης, ο μέγας ερευνητής, που τα ξέρει όλα, δηλώνει ότι δεν έχει υπόψη του το δημοσίευμα και να ρωτήσει την «Καθημερινή». Τί να πει; Το έγγραφο αυτό αποδεικνύει ότι η Στάζη το 1989, όταν άνθρωποί της ήδη παζαρεύουν με τους Αμερικάνους να τους πουλήσουν τα αρχεία, όπως αποκαλύφτηκε αργότερα, δεν έχει ιδέα τι γίνεται με τις ελληνικές ένοπλες οργανώσεις. Ο κατά τα άλλα παντογνώστης Ζήσης «δεν το είχε υπόψη του», γιατί αυτό το έγγραφο καταρρίπτει τη θεωρία ότι ο ΕΛΑ δούλευε για λογαριασμό της Στάζης.

Ρωτάει ο Τσιγαρίδας τον Ζήση αν θυμήθηκε επιτέλους να φέρει την απάντηση που υποτίθεται ότι του έδωσε το 1994 η Γερμανική Βουλή, που υποτίθεται ότι του χορήγησε τα αρχεία. Και ποιέρνει -επιτέλους- την απάντηση, ότι δεν έχει κανένα αποταμικό έγγραφο. Οπως δεν είχε και τις αιτήσεις που υπέβαλε, γιατί λέει αυτές τις έχουν οι γερμανικές υπηρεσίες (κι αυτός ο... όσχετος δεν κράτησε αντίρρια με τον αριθμό πρωτοκόλλου πάνω, όπως κάνει ο καθένας που υποβάλει μια αίτηση σε κάποια υπηρεσία). Κατά τη θεωρία του, λοιπόν, ο Ζήσης έκανε μια αίτηση και οι Γερμανοί του είπαν προφορικά, έλα πάρε όποια αρχεία θέλεις! Τόσο απλά. Του έδωσαν απόρρητα έγγραφα, που οι ίδιοι ακόμα τα διερευνούσαν, χωρίς να του δώσουν κανένα έγγραφο που να λέει «κατόπιν αιτήσεώς σας σας χορηγούμε αντίγραφα των τάδε και τάδε εγγράφων». Δηλαδή, ένα τόσο οργανωμένο κράτος, όπως η Γερμανία, δεν έκανε αυτό που κάνει ακόμα και το κοινοτικό γραφείο της Ανωκάτω Κωλοπετεινής! Ας σημειωθεί πως ο Νηστικάκης -όπως ο ίδιος έχει καταθέσει- ζήτησε τα ίδια αρχεία το 1993 και δεν του τα έδωσαν, αλλά του είπαν να τα ζη-

τίσει με τη διακρατική διαδικασία της δικαστικής συνδρομής. Άλλο Νηστικάκης, όμως, και άλλο Ζήσης!

Χτες ο Ζήσης έλεγε ότι πήρε τα αρχεία από τη γραμματέα του προέδρου της Εξεταστικής Επιτροπής της Γερμανικής Βουλής, σήμερα λέει ότι ο πρόεδρος τον έστειλε στους Πράσινους και από αυτούς πήρε τα αρχεία. Ο Τσιγαρίδας εντοπίζει και σημειώνει με έμφαση την αντίφαση και ο Ζήσης απαντά: «Πώς να θυμάμαι μετά από 15 χρόνια από ποιον πήρα τα έγγραφα?». Για την πρόεδρο, το δικαστήριο και τους εισαγγελείς δεν τρέχει τίποτα.

Ρωτάει ο Τσιγαρίδας τον Ζήση να επιβεβαιώσει προηγούμενη δήλωσή του, ότι υπάρχουν έγγραφα που αποδεικνύουν ότι ο Βάινριχ ήταν πράκτορας της Στάζης και ο Ζήσης επιβεβαιώνει. Του ζητάει να υποδειξει ποιο είναι αυτό το έγγραφο και ο Ζήσης κερώνει. Πλήρης απάθεια και πάλι από το δικαστήριο και τους εισαγγελείς.

Αποκαλύπτει ο Τσιγαρίδας ότι ο Ζήσης κατέθεσε ένα από τα περιβόλτα έγγραφα φροντίζοντας να αφαιρέσει μια σελίδα από τη μετάφραση, που έγραψε: «Όνομα: Αντριού, Ψευδώνυμο: Τσιγαρίδας, Δεν γνωρίζουμε τίποτα γ' αυτόν». Πιθανώς ταράκουλο του Ζήσης και ο ιδρώτας που κυλάει από το σβέρκο του φαίνεται ακόμα και από το βίντεο γουόλ στο κέντρο τύπου του Κορυδαλλού. Πάλι απάθεια από το δικαστήριο.

Αναφέρεται ο Τσιγαρίδας σε δημοσίευμα του «Αντί», που υποδεικνύει ως αναμεμένο με την τρομοκρατία τον πρώην υπουργό και βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Κώστα Τσιγαρίδα και η πρόεδρος απογορεύει την ερώτηση και κάθε άλλη που αναφέρεται σε πρόσωπα εκτός δίκης. Η αξιοπιστία του Ζήση, προφανώς, δεν πρέπει να ελεγχθεί. Αυτός μπορεί να έχει πει του κόσμου τα ψέματα για ένα σωρό ανθρώπους, να έχουν αποδειχτεί αυτά δικαστικώς, όμως για τον Αγαπίδη και τον Τσιγαρίδα λέει αλήθεια. Αυτό πρέπει να καταδικαστούν και επειδή άλλα στοιχεία

δεν υπάρχουν... καλός είναι και ο Ζήσης.

Ο Χ. Τσιγαρίδας έκανε ένα πολύ έξυπνο τρικ. Εφτιάξε στον υπολογιστή -με το Photoshop, όπως είπε- ένα έγγραφο που έγραψε «NAME OF ANDREW ZISIS», το οποίο ήταν ακριβώς ίδιο με το υποτιθέμενο σημείωμα του Βάινριχ που έγραψε «NAME OF ANDREW TSIGARIDAS». Το έδειξε και στον Ζήση και στο δικαστήριο, δίνοντάς τους για σύγκριση και το έγγραφο που υπάρχει στη δικογραφία. Κανένας δεν μπορούσε να διαπιστώσει καμία διαφορά. Ο Ζήσης αναγκάστηκε να πει ότι το θεωρεί πλαιστό μόνο επειδή του το έδωσε ο Τσιγαρίδας. Δικαστές και εισαγγελείς «πάγωσαν» εξετάζοντας το έγγραφο, γιατί κατάλαβαν πόσο εύκολο είναι να κατασκευαστούν τέτοια κωλόχαρτα, που δεν φέρουν καν μια σφραγίδα ότι αποτελούν γνήσια αντίτυπα από κάποιο πρωτότυπο.

Τότε η πρόεδρος νόμισε ότι βρήκε την πολύ έξυπνη ερώτηση που θα αποστέλλει προς τον Τσιγαρίδα. Το μόνο που κατάφερε, όμως, ήταν να αποκαλύψει -για μια ακόμη φορά- τις μύχεις σκέψεις της. Ρώτησε τον κατηγορούμενο αν η θέση του είναι πως πρέπει να θεωρηθούν πλαιστά τα επίσημα έγγραφα της Γερμανικής Βουλής. (Αλήθεια, πώς ήξερε η πρόεδρος ότι τα έγγραφα που κουβάλησε η Ζήσης ήταν γνήσια της Γερμανικής Βουλής; Και πώς διαπίστωσε ότι αποτελούν γνήσια αντίτυπα από κάποιο πρωτότυπο).

Η απάντηση του Χ. Τσιγαρίδα ήταν σαφέστατη: Η Γερμανική Βουλή κρατάει όσα από αυτά τα έγγραφα κρατάει στον αρχειακό υλικό, για να τα διερευνήσει κ.λπ. Κανένα δικαστήριο στην Ευρώπη, όμως, δεν έχει αποδεχτεί ως αποδεικτικό υλικό αυτά τα αρχεία, γιατί προέρχονται από περισσότερες της μιας μυστικές υπηρεσίες και κανένας από τους άλλους στην Ευρώπη δεν έχει αποδεχτεί ως αρχεία της Στάζης. Ουτός και από την έρευνα της Στάζης θα κατέφερε να αποστέλλει τον πρωτότυπο στην Ευρώπη, για να διερευνηθεί από την αρχειακή της Στάζη. Αυτός θα κατέφερε να υφάσουν την υπόθεση και αν είναι ορθή να υπάρξει παραπομπή στη Δικαιοσύνη, αν όχι να καθαριστούν τα ονόματα των ανθρώπων για τους οποίους γινόταν λόγος. Διούλεψαν μυστικά την υπόθεση και το 1996 ο Βαλυράκης, που είχε αντικαταστήσει τον Παπαθεμελή, έστειλε το φάκελο στον ανακριτή. Το επιστημονικό συμβούλιο, μερικούς μήνες αργότερα, γινόταν συζήτηση στα ΜΜΕ για τα αρχεία της Στάζης. Κατέληξαν ότι πρέπει να ψάξουν την υπόθεση κι αν είναι ορθή να υπάρξει παραπομπή στη Δικαιοσύνη, αν όχι να καθαριστούν τα ονόματα των ανθρώπων για την έρευνα της Στάζης. Αυτά τα χειρίστηκε αποκλειστικά η Αντιτρομοκρατική και ο αρμόδιος εισαγγελέας. Η ίδια έμεινε με την απορία γιατί αυτή η υπόθεση δεν έκλεισε δικαστικά, είτε με παραπομπής είτε με καθάρισμα των ονομάτων που σπιλώντων. Ο Παπαθεμελής έφυγε από το υπουργείο για αποτυχημένους χειρισμούς στην εξέγερση των αγροτών. Η ίδια δεν μπορεί να καταλάβει γιατί βγήκε στα κανάλια και έλεγε ότι αποπέμφθηκε για να σταματήσει η έρευνα για την τρομοκρατία. Τα ίδια αναφέρει η «απόρρητη έκθεση Παπαθεμελή» δεν πρέπει να αποτελείται από το επιστημονικό συμβούλιο που είχε συσταθεί στο υπουργείο. Ο Παπαθεμελής έκανε αρκετά ταξίδια στο εξωτερικό. Ορισμένα αφορούσαν και τα αρχεία της Στάζης. Ποτέ δεν έδωσε στοιχεία στο επιστημονικό συμβούλιο και άσα λέει εδώ και χαλκείου εντός και εκτός Ελλάδας. Ετοιμάστηκε από την Ευρώπη και από την Αντιτρομοκρατική και ο αρμόδιος εισαγγελέας. Η ίδια έμεινε με την απορία γιατί αυτή η υπόθεση δεν έκλεισε δικαστικά, είτε με παραπομπής είτε με καθάρισμα των ονομάτων που σπιλώντων. Ο Παπαθεμελής έφυγε από το υπουργείο για αποτυχημένους χειρισμούς στην εξέγερση των αγροτών. Η ίδια δεν μπορεί να καταλάβει γιατί βγήκε στα κανάλια και έλεγε ότι αποπέμφθηκε για να σταματήσει η έρευνα για την τρομοκρατία. Τα ίδια αναφέρει η «απόρρητη έκθεση Παπαθεμελή» δεν πρέπει να αποτελείται από το επιστημονικό συμβούλιο που είχε συσταθεί στο υπουργείο. Ο Παπαθεμελή

ΚΟΝΤΡΑ

ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Γράμμα στο «Χώρο»

Του Βίκτωρα Αναγνωστόπουλου-Μέλκιαδες*

Τα πράγματα άλλαξαν. Μετά την 11η Σεπτέμβρη, και ιδίως τους τελευταίους μήνες, το στήγμα των συνθειών μας και των συνθημένων όρων το έχουμε πλέον χάσει. Σημά σημά, ο κόσμος της Δυτικής Ευρώπης -ιδίως μετά τη Μαδρίτη- συνειδητοποιεί όλο και περισσότερο ότι βρίσκεται σε πόλεμο. Εξάλλου, πόλεμο τον όρισε ο πρώτος τη τάξει σταυροφόρος Μπους, ιερό πόλεμο τον όρισαν οι Αραβες. Ο εχθρός -είναι άραγε εχθρός;- εισέβαλε στην Ευρώπη. Γιατί μόνο έτσι έχει περιθώρια να νικήσει.

Οταν ο αντίπαλος καταρρέει τον ΟΗΕ, ανατρέπεται το διεθνές δίκαιο και τη βασική ορχή παγκόσμιας ισορροπίας, τη μη επέμβαση στο εσωτερικό ξένης χώρας, όταν διαλύει τη Γιουγκοσλαβία, εισβάλει στο Αφγανιστάν, ισοπεδώνει το Ιράκ, κάνει δικαίωμά του και δόγμα του τον προληπτικό, ακήρυχτο πόλεμο και τον «απελείωτο πόλεμο», ο άλλος έχει κάθε θητικό δικαίωμα να μεταφέρει τον πόλεμο στο πεδίο του αντίπαλου.

Εκείνο που πρέπει οπωσδήποτε να διασαφηνίσουμε για να δούμε λίγο πιο καθαρά τα πράγματα, είναι ότι τα χτυπήματα σε Τουρκία και Ιστανάια δεν είναι, όπως παρουσιάζονται από το θητικό ναρκωτικό της Δυτικής προπαγάνδας, «τυφλή τρομοκρατία». Πρόκειται για συγκεκριμένη στρατηγική πολέμου. Στρατηγική που την έχουν εφεύρει και εφαρμόσει σε τεράστια κλίμακα και χωρίς περιορισμούς ή τον παραμικρό θητικό ενδιαίσμο οι πολιτισμένοι Δυτικοί. Τη στρατηγική της τρομοκράτησης των αμάχων, με στόχο να κάψουν το θητικό τους. Από το υπερωκεάνειο Λουζιτάνια στις μαζικές αεροπορικές καταστροφές αμάχων πόλεων (Βαρσοβία, Βελιγράδι) από το Χίτλερ, από Δρέσδη και Χιροσίμα ως τα καθημερινά carpet bombing στο Ανόι, αργότερα στο Βελιγράδι και σήμερα στην Καμπούλ και τη Βαγδάτη.

Ακριβώς την ίδια στρατηγική εφαρ-

μόζει και η Αλ Κάιντα. Προς το παρόν, περιφερειακά, στην Ευρώπη. Με στρατηγικό στόχο σε πρώτη φάση να πλήξει, να υποσκάψει το θητικό των αμάχων, της λεγόμενης κοινής γνώμης, και να διαλύσει τη Συμμαχία. Να απομονώσει τη μητρόπολη του Κακού. Η ηθική του carpet bombing στην Αραβία δεν μπορεί να είναι διοικορετική από τρεις βόμβες σε τραίνα στη Μαδρίτη. Ή αύριο στην Αθήνα. Πόλεμος είναι.

Μετά την μεγάλη εμβέλειας Καμικάζι επίθεση στη Ιταλικό αρχηγείο στη Νασιρίγια πέρυσι το Νοέμβρη -που εγκαινιάζει αυτή τη στρατηγική- και όπου σκοτώθηκαν 18, η Ιταλική κοινή γνώμη πάγωσε. Την ίδια μέρα, στο κοινοβούλιο, ο Μπερλουσκόνι επιδόθηκε κλαίγοντας σε νέους λεονταρισμούς, διακηρύσσοντας ότι ποτέ δε θα καμφθεί το συμμαχικό του σθένος, ότι ο ιερός πόλεμος κατά της τρομοκρατίας θα συνεχιστεί, ενώ η Ιταλική Αριστερά απέφυγε να βροχεί στα επικίνδυνα νερά της σποιασμήποτε ουσιαστικής κριτικής. Άλλων «εσβασμού στο Εθνικό πένθος». Αβαντάροντας τη θέση Μπερλουσκόνι. Η συζήτηση επί της ουσίας (με ερωτηματικά), αναβαλλόταν για αργότερα.

Η κηδεία των 18 στη Ρώμη υπήρξε μεγαλοπρεπέστατη. Συνοδεύτηκε από ένα γιγάντιο, ολοήμερο τηλεοπτικό σύνοδο πολιτικής υποκρισίας και πλύσης εγκεφάλου. Στην τελετή και την πομπή συμμετείχε ένα βου-

βό και σαστισμένο πλήθος, εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων. Βουβαμάρα, δάκρυα και λουλούδια στα φέρετρα... Εκτοτε, μεσολάβησε η εκτέλεση των Ισπανών πρακτόρων στο Ιράκ και δύο συντριπτικά χτυπήματα στην Τουρκία. Τέλος, έφτασε η ώρα μηδέν για τη Μαδρίτη. Την επομένη η Θαττατέρο ανακοίνωσε ανάληση των Ισπανών από το Ιράκ. Πρόκειται για πολεμική στρατηγική, όχι για «τυφλό φανατισμό» θρησκόληπτων.¹

Αυτό που έχει σημασία εδώ, είναι ότι το Σάββατο 20 Μαρτίου (φέτος), έγιναν τα πανευρωπαϊκά συλλαλητήρια ενάντια στον πόλεμο στο Ιράκ. Στην Αθήνα, το ΚΚΕ κατάφερε να κινητοποιήσει κάπου 7-8 χιλιάδες ατόμων, εμείς τις κάνουμε, εμείς τις ακούμε. Εκεί που χωλαίνουμε πάντα, και μόνιμα γυρίζουμε την πλάτη, είναι στο «διά ταύτα».

Το ίδιο μεσημέρι στη Ρώμη, τέσσερις μήνες μετά τη Νασιρίγια, ο χρόνος, η σκέψη και ο φόβος είχαν κάνει τη δουλειά τους. Συγκεντρώθηκαν -ας ρωτηθούμε λίγο- 100.000; 200.000; Οχι. Ενα εκατομμύριο απότομα. Κι αυτή τη φορά, ούτε λουλούδια, ούτε δάκρυα. Το πλήθος δεν έμεινε βουβό. Το μοναδικό, αιυθόρμητο σύνθημα ήταν: Φέρτε τους στρατιώτες πίσω. Ξυλοκοπήθηκε μάλιστα από τον κόσμο και ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του Ντ' Αλέμα, Φασίνο, προφανώς για τη διφορούμενη, φιλοσυμμαχική στάση της

Ιταλικής Αριστεράς.

Η Συμμαχία τρίζει

Οι αναλύσεις (περί καταστολής, περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων, περί παγκοσμιοποίησης, περί, περί) είναι πάντα καλές. Αρτιες. Εμπεριστατωμένες. Μόνο που, σε συγκεντρωσεις και αμφιθέατρα, εμείς τις κάνουμε, εμείς τις ακούμε. Εκεί που χωλαίνουμε πάντα, και μόνιμα γυρίζουμε την πλάτη, είναι στο «διά ταύτα».

Θα μπορέσουμε άραγε να προχωρήσουμε; Να υπερπηδήσουμε τις (ασήμαντες πολλές φορές) διαφορές μας; Να ακουμπήσουμε σε προβλήματα και αγωνίες που καίνε τον κόσμο σήμερα; Είναι μια ιστορική ευκαιρία. Γιατί ζούμε μια περίοδο κρίσης. Εναν πόλεμο. Οπου σταθεροποιημένοι κοινωνικοί σχηματισμοί και συμμοχίες αρχίζουν (αν υπάρξει και η υποκειμενική συνθήκη) να καταρρέουν και να διαλύνονται. Μη ζεχνάμε ότι και το μεγάλο ΕΑΜ σε περίοδο κρίσης και πολέμου οικοδομήθηκε.

Θα μπορέσουμε άραγε να οικοδομήσουμε ένα ευρύ -και μάλιστα Πανευρωπαϊκό Μέτωπο- με μια πλατεία πολιτική πλατφόρμα ώστε να μην αποκλείονται δυνάμεις εγκλωβισμένες σήμερα στα παραδοσιακά κόμματα, και με βασική θέση: «Εξω από τη Συμμαχία»;

Ενα αίτημα το οποίο, στην ιστορική φάση που περνάμε, μπορεί να εί-

ναι αύριο πλοτούτατη απαίτηση του κόσμου; Θα μπορέσουμε; Κρατώντας ο καθένας την ταυτότητά του;

Ή θα παραμείνουμε εσαεί διασπασμένοι, μικροί, περιθωριακοί, καχύποπποι ο ένας για τον άλλον, εγκλωβισμένοι στο «χώρο»; Εμείς δεσμοί του χώρου, ο χώρος δέσμιος δικός μας;

Αυτός ο «χώρος»-μικρόκοσμος, που θυμίζει θλιβερά έναν στόχο του Αρχιλοχου:

Το βόδι μας, καλό και σπιτικό.

Με κέρατο στριμένο, δουλευτάρικο.

Μα δεν οργώνει.

* Μέλος της «Επιτροπής Αγώνα για την Αποκάλυψη και Καταγγελία των Παραβιάσεων και των Ξένων Παρεμβάσεων στις Πολιτικές Δίκες», της λεγόμενης «με το μακρύ όνομα», εκπροσωπόντας πρωτοβουλία και άλλων συντρόφων.

1. Χαρακτηριστική σε τετριμένα στερεότυπα, αλλά ακόμα περισσότερο στην κατάληξη της, υπήρξε π.χ. η δήλωση του Ν. Κωνσταντόπουλου μετά τη Μαδρίτη: «Τυφλά τρομοκρατικά χτυπήματα, που οδηγούν στο θάνατο πολλές δεκάδες αθώων πολιτών, προκαλούν τον αποτροπιασμό. (Μια «διεστραμμένη πράξη», ο Πρόντι κ.λ.π.). Και καταλήγει: «Τέτοιες μαζικές αιματηρές τρομοκρατικές ενέργειες δεν μπορεί να έχουν κανένα πρόσχημα και κανένα άλλοθι. Απεναντίας, χρησιμοποιούνται για γενικότερη αποσταθεροποίηση».

Ακριβώς. Περί αυτού πρόκειται. Μόνο που ο Ν. Κωνσταντόπουλος δε διευκρινίζει τι ακριβώς αποσταθεροποιούνται για γενικότερη αποσταθεροποίηση.

Ακριβώς. Περί αυτού πρόκειται. Μόνο που ο Ν. Κωνσταντόπουλος δε διευκρινίζει τι ακριβώς αποσταθεροποιούνται για γενικότερη αποσταθεροποίηση.

νιάρικη ψευδοκοινωνιολογική ανάλυση, η οποία θα συνεχιστεί και στην επόμενη συνεδρίαση.

■ 23η μέρα, Πέμπτη, 1.4.2004

Σταθερή στις απόψεις της παρέμεινε η Μαρίνη Μπόση και στη δεύτερη μέρα της κατάθεσή της. Και βέβαια, αξιά για το δικαστήριο δεν έχουν οι θεωρητικές απόψεις της Μπόση για την «τρομοκρατία» γενικά, αλλά συγκεκριμένα στοιχεία που εισέφερε στη διαδικασία.

Για την Μπόση, λοιπόν, δεν ισχύει η θεωρία των «συγκοινωνούντων δοχείων», που ανακατεύει όλες τις οργανώσεις ένοπλης επαναστατικής βίας και τις θεωρεί ένα πράγμα. Αυτό το στοιχειοθέτησε αναλυτικά, αναφέρομενη στον πολιτικό λόγο των οργανώσεων, αλλά και στις διαφορές στην τακτική τους. Ήταν μάλιστα σαφής στο ότι ΕΛΑ και 1η Μάη ήταν διαφορετικές οργανώσεις πριν τη συνένωσή τους, που -κατά τη Μπόση- σηματοδότησε αλλαγή στην τακτική του ΕΛΑ. Υπήρξε επίσης σαφής στο ότι ο ΕΛΑ στομάτησε τη δράση του το 1995. Αυτό είναι γνωστό σε όλους, είπε, και η κατάθεσή της έχει ιδιαίτερη αξία, διότι

Επεσε η χούντα, ήρθε η πρώτη κούπα

Ηπροετοιμασία για τους Ολυμπιακούς Αγώνες έχει μπει στην τελική ευθεία, όμως μόνο ρόδινα δεν είναι τα πρόγραμμα για την κυβέρνηση. Εκτός από τα ασφυκτικά χρονικά περιθώρια για μια σειρά έργων -γεγονός που το ξεπερνά με διαβεβαιώσεις ότι όλα θα είναι έτοιμα στην ώρα τους και με βάση το χρονοδιάγραμμα που έχει αποφασιστεί από κοινού με τη ΔΟΕ-έχει να αντιμετωπίσει και πρακτικά προβλήματα που πλήγτουν σοβαρά την αξιοποιητική της. Ενα από τα κορυφαία προβλήματα είναι ο τόπος διεξαγωγής του Πανελλήνιου Πρωταθλήματος Στίβου Ανδρών - Γυναικών. Ο «Αθήνα 2004» (σε συμφωνία με την κυβέρνηση) θεωρεί δεδομένο ότι η διοργάνωση θα γίνει στο ΟΑΚΑ, προκειμένου να αποτελέσει και δοκιμαστική διοργάνωση για τους Ολυμπιακούς και αυτό έχει δηλώσει εμμέσως πληγ σαφώς και στους αξιωματούχους της ΙΑΑΦ (παρακόμια ομοσπονδία Στίβου), με τους οποίους συζητά τις παραμέτρους για την επιτυχημένη διοργάνωση των αθλημάτων του στίβου. Η απόφαση αυτή δεν έχει, όμως, τη συγκατάθεση του ΣΕΓΑΣ ή, για να είμαστε περισσότερο ακριβείς, δεν είναι ακόμη σήμουρο ότι θα συμφωνήσει (όλες οι ενδείξεις οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ο ΣΕΓΑΣ θα αποφασίσει σαν τόπο διεξαγωγής τα Τρίκαλα). Αρκεί ένα απόσπασμα από την ανακοίνωση Τύπου που εξέδωσε για το θέμα ο ΣΕΓΑΣ για να καταλάβουμε ότι η ατρόματα μυρίζει μπαρούτι: «Ο ΣΕΓΑΣ έχει συζητήσει με στελέχη της ΟΕΟΑ2004 την πιθανότητα το Πρωταθλήμα να διεξαχθεί στο ΟΑΚΑ στις 10-12/6/2004 και να αποτελέσει ταυτόχρονα και δοκιμαστική οργάνωση για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Για το εάν θα διεξαχθεί εκεί τελικά, ο μόνος αρμόδιος για να αποφασίσει είναι ο ΣΕΓΑΣ. Το διοικητικό συμβούλιο θα πάρει την απόφασή του στον κατάλληλο χρόνο και αφού έχει πλήρη ενημέρωση και εγγυήσεις από την ΟΕΟΑ2004 και τους αρμόδιους κυβερνητικούς παράγοντες, για την κατάσταση που θα βρίσκονται οι εγκαταστάσεις του ΟΑΚΑ τις ημέρες των αγώνων». Και παροκάτω: «Υπενθυμίζεται ότι μόλις πριν λίγους μήνες ο ΣΕΓΑΣ, μετά από σχετική ενημέρωση που είχε τότε από τον αρμόδιο υφυπουργό κ. Νάσο Αλευρά, αναγκάστηκε

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

να επιστρέψει στην Ευ-

ρωπαϊκή Ομοσπονδία τη διοργάνωση της SUPER LEAGUE του Κυπελλου Ευρώπης, την οποία είχε αναλάβει να διοργανώσει με την έγκριση της πολιτείας και τη συνηγορία της ΟΕΟΑ2004, στις 19-21/6/2004, δηλαδή μια βδομάδα αργότερα από την ημερομηνία διεξαγωγής του Πανελλήνιου Πρωταθλήματος. Ο ΣΕΓΑΣ κατανοεί και συμμερίζεται την ανάγκη μιας δοκιμαστικής διοργάνωσης για τον στίβο και γι' αυτό θα είναι σε στενή συνεργασία με την ΟΕΟΑ2004, προκειμένου να επιτευχθούν οι κοινοί στόχοι. Αυτό όμως δεν μπορεί να γίνει σε βάρος της άρτιας και απρόσκοπτης διεξαγωγής του Πανελλήνιου Πρωταθλήματος Ανδρών - Γυναικών. Ο «Αθήνα 2004» (σε συμφωνία με την κυβέρνηση) θεωρεί δεδομένο ότι η διοργάνωση θα γίνει στο ΟΑΚΑ, προκειμένου να αποτελέσει και δοκιμαστική διοργάνωση για τους Ολυμπιακούς και αυτό έχει δηλώσει εμμέσως πληγ σαφώς και στους αξιωματούχους της ΙΑΑΦ (παρακόμια ομοσπονδία Στίβου), με τους οποίους συζητά τις παραμέτρους για την επιτυχημένη διοργάνωση των αθλημάτων του στίβου. Η απόφαση αυτή δεν έχει, όμως, τη συγκατάθεση του ΣΕΓΑΣ ή, για να είμαστε περισσότερο ακριβείς, δεν είναι ακόμη σήμουρο ότι θα συμφωνήσει (όλες οι ενδείξεις οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ο ΣΕΓΑΣ θα αποφασίσει σαν τόπο διεξαγωγής τα Τρίκαλα). Αρκεί ένα απόσπασμα από την ανακοίνωση Τύπου που εξέδωσε για το θέμα ο ΣΕΓΑΣ για να καταλάβουμε ότι η ατρόματα μυρίζει μπαρούτι: «Ο ΣΕΓΑΣ έχει συζητήσει με στελέχη της ΟΕΟΑ2004 την πιθανότητα το Πρωταθλήμα να διεξαχθεί στο ΟΑΚΑ στις 10-12/6/2004 και να αποτελέσει ταυτόχρονα και δοκιμαστική οργάνωση για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Για το εάν θα διεξαχθεί εκεί τελικά, ο μόνος αρμόδιος για να αποφασίσει είναι ο ΣΕΓΑΣ. Το διοικητικό συμβούλιο θα πάρει την απόφασή του στον κατάλληλο χρόνο και αφού έχει πλήρη ενημέρωση και εγγυήσεις από την ΟΕΟΑ2004 και τους αρμόδιους κυβερνητικούς παράγοντες, για την κατάσταση που θα βρίσκονται οι εγκαταστάσεις του ΟΑΚΑ τις ημέρες των αγώνων». Και παροκάτω: «Υπενθυμίζεται ότι μόλις πριν λίγους μήνες ο ΣΕΓΑΣ, μετά από σχετική ενημέρωση που είχε τότε από τον αρμόδιο υφυπουργό κ. Νάσο Αλευρά, αναγκάστηκε

παρακολουθήσουν τους αγώνες.

Οι εξελίξεις αναμένονται με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, αφού το θέμα αποτελεί ένα γερό «κρας τεστ» για την αξιοποστία της κυβέρνησης και της Αγγελοπούλινας. Το παζάρι θα είναι σίγουρα πολύ έντονο και με αρκετά χτυπήματα κάτω από τη μέση. Η κυβέρνηση θα κάνει τα πάντα προκειμένου να πειστεί το ΔΣ του ΣΕΓΑΣ να αποφασίσει τη διεξαγωγή της διοργάνωσης στο ΟΑΚΑ, ώστε να μη δώσει επιχειρήματα σε όσους ισχυρίζονται ότι δεν θα είναι έτοιμα τα έργα στην ώρα τους. Κάποιοι θα ωρτήσουν και εύλογα: «Καλά, ρε Πάπια, υπάρχει περίπτωση ο Σεβαστής και ο ΣΕΓΑΣ να κοντράρουν τόσο πολύ και να μην υποκύψουν στις πιέσεις της κυβέρνησης; Μήπως όλα αυτά είναι απλά και μόνο ένας εκβιασμός από τον Σεβαστή, προκειμένου να πάρει κανένα φράγκο παραπάνω ο ΣΕΓΑΣ;». Κανές δεν μπορεί να αποκλείσει και μια τέτοια διάσταση στο θέμα, όμως υπάρχει ένα κομβικό σημείο, που δεν πρέπει να παραβλέπουμε και αυτό είναι ότι υπάρχουν καθυστερήσεις στην υλοποίηση των έργων. Δεν έχουμε την πληροφόρηση για να μπορούμε να κάνουμε μια επαρκή πρόβλεψη για την πτοεία της κατασκευής των έργων, όμως το γεγονός ότι ζητήθηκε από τον ΣΕΓΑΣ να επιστρέψει την διοργάνωση της SUPER LEAGUE δείχνει ότι υπάρχει προσματικό πρόβλημα. Η προσωπική μου γνώμη είναι ότι θα υπάρξει πολύ μεγάλη πίεση και τελικά θα δοθούν οι εγγυήσεις (ίσως και κάποιοι φράγκοι) στον ΣΕΓΑΣ και το Πανελλήνιο Πρωταθλήμα θα γίνει στο ΟΑΚΑ, ακόμη και αν είναι στις περισσότερες θέσεις καλύτερο έμψυχο υλικό δεν είχε δειπνεί ότι είχε συνοχή στο παιχνίδι του. Ο Παναθηναϊκός μέχρι τους τελικούς βασιζόταν στις απομικές εξάρσεις των παιχνίδων του και όχι στο ομαδικό παιχνίδι και τη συλλογική προσπάθεια. Ομως στους τελικούς οι πράσινοι, με σαφώς καλύτερη ψυχολογία και πιο μεγάλη επιθυμία για τον τίτλο, ανέτρεψαν αυτή την εικόνα και έφτασαν πονάξια στον τίτλο. Ο υποφιλόμενος χάρηκε διπλά την κατάκτηση αυτού του τίτλου, αφού εκτός από την γνωστή οπαδική του προτίμηση υπήρχε και ένας παιάχτης στην ομάδα του Παναθηναϊκού, που έδινε ένα επιπλέον κίνητρο. Ο λόγος για τον Ντάλιμπορ Πόλακ, που για πολλούς ήταν αυτός που έδωσε το κάπι την παραπάνω στους πράσινους και τους οδήγησε στον τίτλο. Πριν πάει στους πράσινους αγωνιζόταν με τα χρώματα του Παγκρατίου και χάρισε στους ROSSONERI πολλές ευχάριστες αναμνήσεις με κορυφοί τη μεγάλη νίκη του Παγκρατίου επί του Παναθηναϊκού στη Λεωφόρο.

δας. Είναι υποχρεωμένοι να ρισκάρουν την ομαλή διεξαγωγή του Πανελλήνιου Πρωταθλήματος και ένα άνευ προηγουμένου ρεζίλικι (πολύ μεγαλύτερο από αυτό στον Μαραθώνιο, αφού θα είμαστε μόλις δύο μήνες πριν τους αγώνες), προκειμένου να κερδίσουν χρόνο και ελπίζοντας ότι όλα θα πάνε καλά. Οι επιλογές τους είναι ή να γίνουν ρεζίλι κατά τώρα ή να γίνουν ρεζίλι τον Ιούνη (που ίσως και να το γλιτώσουν). Είναι αυτονότητα ότι θα επιλέξουν το καλοκαιρινό ρεζίλικι.

■ Πάπιας

Υ: Μετά από οχτώ «πέτρινων χρόνια ο κόσμος του Παναθηναϊκού πανηγύρισε έναν τίτλο στο βελεί, επικρατώντας του Ολυμπιακού με 3-1 νίκες στους τελικούς του πρωταθλήματος. Οι πράσινοι ανέτρεψαν εκτός από το πλεονέκτημα της έδρας και τα δεδομένα που υπήρχαν πριν τους αγώνες. Η συντριπτική πλειοψηφία όσων ασχολούνται με το άθλημα θεωρούσε ότι το από του Ολυμπιακού (εκτός από το πλεονέκτημα της έδρας) ήταν ότι κατά τη διάρκεια του πρωταθλήματος έδειχνε περισσότερο ομάδα από τον αντίταρο του, που αν και είχε στις περισσότερες θέσεις καλύτερο έμψυχο υλικό δεν είχε δειπνεί ότι είχε συνοχή στο παιχνίδι του. Ο Παναθηναϊκός μέχρι τους τελικούς βασιζόταν στις απομικές εξάρσεις των παιχνίδων του και όχι στο ομαδικό παιχνίδι και τη συλλογική προσπάθεια. Ομως στους τελικούς οι πράσινοι, με σαφώς καλύτερη ψυχολογία και πιο μεγάλη επιθυμία για τον τίτλο, ανέτρεψαν αυτή την εικόνα και έφτασαν πονάξια στον τίτλο. Ο υποφιλόμενος χάρηκε διπλά την κατάκτηση αυτού του τίτλου, αφού εκτός από την γνωστή οπαδική του προτίμηση υπήρχε και ένας παιάχτης στην ομάδα του Παναθηναϊκού, που έδινε ένα επιπλέον κίνητρο. Ο λόγος για τον Ντάλιμπορ Πόλακ, που για πολλούς ήταν αυτός που έδωσε το κάπι την παραπάνω στους πράσινους και τους οδήγησε στον τίτλο. Πριν πάει στους πράσινους αγωνιζόταν με τα χρώματα του Παγκρατίου και χάρισε στους ROSSONERI πολλές ευχάριστες αναμνήσεις με κορυφοί τη μεγάλη νίκη του Παγκρατίου επί του Παναθηναϊκού στη Λεωφόρο.

Εί τουλάχιστον τανίες βγαίνουν αυτή την Παρασκευή στις Εαίθουσες συν την κλασική τανία του Α. Ταρκόφσκι «Αντρέι Ρουμπλίσφ», που επαναπροβάλλεται για μια βδομάδα σε νέες κόπτες. Από τις έξι τανίες

Εμείς θα ζήσουμε, κι ας είσαστε φτωχοί (αφεντικά-εργάτες)

Το πάθος για τη λευτεριά (θέλει κόπο - όχι τρόπο)

Μολόγα το, μολόγα, πόσο, πάει (το χιλιόμετρο) η φλόγα;

Γκρηκ Λόβερ - με τρίχα για πουλόβερ (μικρή συμβολή στην προβολή του ολυμπιακού ιδεώδους)

◆ Στην Ατλάντα ήταν οι ολυμπιακοί (αγώνες) της Coca-Cola. Τώρα... γαργάρα.

◆ Αν οι πολιτικοί κρατούμενοι του Κορυδαλλού και οι κατηγορούμενοι για τον ΕΛΑ είναι «ένοχοι», τότε εγώ είμαι... Σημίτης!

◆ Εμπειρο το συνολική της θύρας 4 των ΠΑΟΚτζήδων.

◆ Πολλή συγκίνηση από την εξομολόγηση του κ. Κουσουμβρή ή Χουσουμβρή (πρώην μέλος της «Χρυσής Αυγής»). Μα, πολλή συγκίνηση... (σημειώστε, παρακαλώ, Χουσουμβρής).

◆ Μας έδειξαν κάποια κανάλια μια συγκέντρωση στο Ιεραιή (υπέρ της ειρήνης;) όπου ήταν πήχτρα οι σημαίες του Ιεραιή (άντε, και ότι εντάξει...), όπου, όμως, λέγανε κάτι για τους «αθώους» νεκρούς στρατιώτες - τους Ιεραιτινούς. (Τώρα τους ΧΑΜΑΣ ή δεν τους ΧΑΜΑΣ;)

◆ Τί έγινε η «αντικαπιταλιστική αριστερά» στη Γαλλία; (και πάλι εκλογικά). Παρά το ιδεολογικό «σκόντο»... το πτηνό ετοιμήσεις η κακομοίρα (αντικαπιταλιστική, my arse!)

◆ Αυτός ο «ξαφνικός» (μόνιμος) έρωτας του «ΠΡΙΝ» με στέλεχη του ΠΑΣΟΚ («Αριστερή Πρωτοβουλίω - Γκιβαλος κλπ.) είναι η εξέλιξη ή ο καρπός;

◆ Κατανοώ ότι εδώ θα χαρακτηριστώ κυνικός και ασεβής προς την ανθρώπινη ζωή. Άλλα εμείς ο Δυτικοί τείνουμε ασυναίσθητα να αποδίδουμε μεγαλύτερη βαρύτητα στη δική μας ζωή απ' ό, τι στη ζωή των υπο-

λοίπων. Διότι δεν είδα το διο σοκ στα πρόσωπα των ανθρώπων από τους 10.000 τουλάχιστον νεκρούς στο Ιράκ και τους δεκάδες που σκοτώνονται κάθε μέρα ως άμεσο ή έμμεσο αποτέλεσμα της κατοχής. Δυστυχώς, κανένας μας δεν είναι αιθώς του αιμάτος αυτών και πολλών άλλων νεκρών του Τρίτου Κόσμου... Και στη δημοκρατική Δύση είμαστε αικόμα περισσότερο ένοχοι. Ισως ήρθε η ώρα να αναμετρηθούμε με τις ευθύνες μας...

◆ Το «θετικό και ελπιδοφόρο αποτελέσμα του ΜΕΡΑ (11.270 ψήφων)» γράφει ο Δ. Δεσύλλας στο «ΠΡΙΝ» (28/03/04). «Γενικότερα... οι 11.270 ψήφοι του ΜΕΡΑ πρέπει να μελετηθούν πλούτιο ουσιαστικά και η εκδογική τους γεωγραφία πρέπει να αποκρυπτογραφηθεί πολύ περισσότερο» (απόφαση της Π.Ε. του ΝΑΡ). Α, ρε, μεγάλε Κλουζώ, σε ξεπέρασαν οι... γιαλαντήδες!

◆ «Πρόσφατες μελέτες... στη Βοστόνη των ΗΠΑ, έδειξαν ότι αύξηση των αιμοσφαιρικών ρύπων... σχετίζονται με αύξηση του κινδύνου εμφράνσης οξείδων εμφράγματος του μυοκαρδίου από 48% έως και 69%.... Στοιχεία 8 ετών... έδειξαν ότι υπάρχει έντονη σχέση με την καρδειαγγειακή νοσηρότητα και θνητισμότητα με συγκεκριμένους ρύπους, που παράγονται, κυρίως, από τα μη καταλυτικά αιτοκίνητα και τους καυστήρες κεντρικής θέρμανσης... Πολλοί υποστηρίζουν ότι αυξημένες τιμές αιμοσφαιρικών ρύπων σχετίζονται με μεμονωμένη μεταβλητότητα του καρδιακού ρυθμού, με αύξηση της καρδιακής συχνότητας και της αρτηριακής πίεσης, ενώ φαίνεται να πυροδοτούν τη διαδικασία της φλεγμονής, που έχει δεξεις να σχετίζεται με την εμφάνιση αθηροσκλήρυνσης. Σε ορισμένες από αυτές τις μελέτες η επιδραση των αυξημένων τιμών ρύπων έχει άμεσα αποτελέσματα στην καρδειαγγειακή νοσηρότητα, αικόμα και μέσα σε λίγες ώρες με-

τά την έκθεση σε ρυπογόνο περιβάλλον...» (Και η πρώτη μαλακία των γιατρών είναι: κόψε το κάπτινσμα... Το πιο τερατώδες, όμως είναι ότι χρησιμοποιούμαστε ως καθημερινά πειραμάτων για την «μέτρηση της αιμοσφαιρικής ρύπανσης», με τις ευλογίες της συμβατικής ιατρικής, που δουλεύει με βάση το αποτελέσμα και όχι την πρόληψη).

◆ Εκείνο το συντονιστικό των συμβασιούχων είναι «δια βίου»; (Λέω, γιατί, εδώ και ένα χρόνο τα ίδια πρόσωπα δεν λένε να «κουνηθούν» από τη «Θέση»).

◆ Σύντροφοι (ορισμένοι) από το χώρο, τί λέτε για τον φλώρο τον Τσόμσκυ; (Το «ίνδαλμά» σας...)

◆ Καλά, εκπρόσωπος των εργαζομένων ο χρηστάρας; (Τσούλια μ', σε θέλει ο βασιλιάς...)

◆ Να μην ξανακούσω χυδαιότητα του στυλ: «Αειντα, Αειντα, έρχετ' η Αλ Κάιντα!»

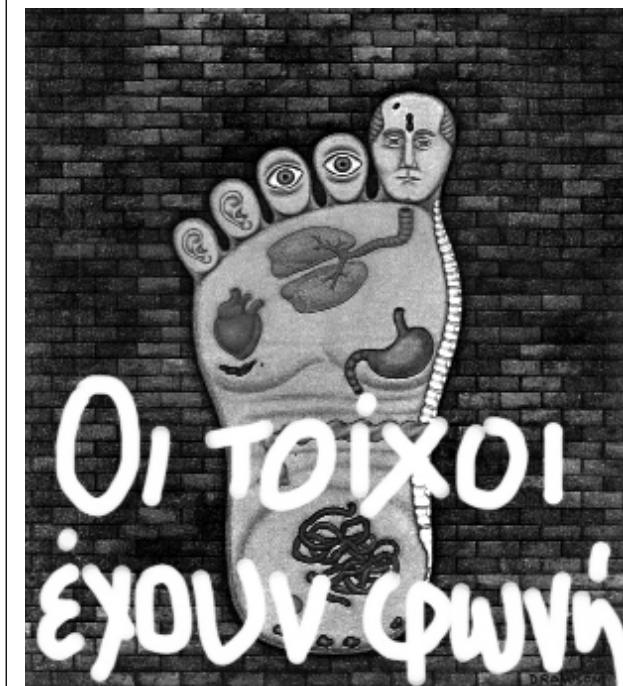
◆ Είμαστε φτωχοί και μόνοι εργαζόμενοι...

◆ Βρόντηξε και άστραψε (λόγους) ο Νίκος του ΣΥΝ. Η ουσία; «Στα παπάρια μου οι προεκλογικές δεσμεύσεις προς «συντρόφους»».

◆ Τελικά ο Μίκη-Μάους για τί πρόγραμμα προολείφεται; (και γλύφεται τόσο;)

◆ Diladi ο Πάχτας άρπαξε, εμείς (=φάε σκατά λαέ) ξανά-πληρώνουμε;

Βασιλης

◆ Το πρώτο θύμα του πολέμου είναι η αλήθεια (Ελληνικό Κοινωνικό Φόρουμ)

Αυτοί είναι αριστεροί, ρε, όχι ψέματα. Εμπνευσμένοι, ευρηματικοί, φιλαλήθεις, ειρηνόφιλοι. Πολέμος σου λέει. Σφαίρες, αίματα, τραυματίες, κακό πρόγραμμα. Και ψέματα. Πολλά ψέματα. Γιατί λίγα ψέματα είπαν οι Μπους και Μπλερ; Πολλά είπαν. Αρα πυροβόλησαν την αλήθεια. Αφού λοιπόν ο Μπους και ο Μπλερ είπαν ψέματα, αφού οι πρωτεργάτες του πολέμου είπαν ψέματα, όλοι όσοι εμπλέκονται σ' αυτόν, όσοι παίρνουν μέρος σ' αυτόν λένε ψέματα. Στοχεύουν την αλήθεια. Ολοι, αιμόμη και αυτοί που πολέμησαν ενάντια στους σιδερόφραγχους ιμπεριαλιστές. Αιμόμη και αυτοί που δίνουν τη ζωή τους για να σταματήσει η κατοχή στο Ιράκ, για να λευτερώθει η πατρίδα τους. Οπως λέμε, το μπουζούκι όργανο, άρα ο μπάτσος μπουζούκι. Το πρώτο θύμα του Forum η διαλεκτική. Για τον μαρξισμό ούτε λόγος.

◆ Λιώστε τις βόμβες, όχι τους ανθρώπους (Φλοιο της φύσης, της θάλασσας και του βουνού)

Ονειρέυομα μαζί σας, αγαπητοί μου φυσιολάτρες. Την ευτυχισμένη εκείνη ημέρα που η ανθρωπότητα θα συγκεντρώσει όλες τις βόμβες σ' ένα τεράστιο καμίνι, σ' ένα ηφαίστειο ας πούμε και θα τις λιώσει. Τότε όλα θα γίνουν μαγικά. Οι ανθρώποι θα απολαμβάνουν όλοι χωρίς καμία εξαίρεση την ομορφιά της φύσης στα ελβετικά σαλέ, τη μαγεία της θάλασσας στην εξωτική Χαβάη και τη μεγαλοσύνη του βουνού στον Ολυμπο, στον Ταϊγκετο, στα Ιμαλάια. Μεγάλη υπόθεση να ονειρέυεται κανείς. Ειδικά όταν δεν κοιμάται.

◆ Gay - bisexual - trans - Οι ομοφυλόφιλοι ενάντια στον πόλεμο

Είναι... είναι το κίνημα της ειρήνης ποικιλόχρωμο, ποικιλόμορφο, πολυεπίπεδο, πολυδιάστατο. Η δύναμή του είναι η ποικιλομορφία του, θα έλεγαν οι θασώτες του. Η καταγραφή του συνθήματος δεν εμπεριέχει σεξιστικό υπαινιγμό, φίλε αναγνώστη. Αλοίμονο. Άλλα είναι άλλο η πολιτική πάλη και άλλο η σεξουαλική προτίμηση. Γιατί αν η δεύτερη είναι που καθορίζει την πρώτη, φέρεται μου και γλίστρησα. Αυτοί θα μπουμπουνίζουν και εμείς θα χαίδευσμαστεί. Με την καλή έννοια.

◆ Σε Αφγανιστάν, Ιράκ και Παλαιστίνη, κανένα σταυροφόρο δε θα μείνει (Α)

Ορίστε, εκεί που τα 'χαμε φέρει τα πράγματα στο μαλακό, πλάκωσαν οι βαρβαρότητες. Γιατί, ρε παιδιά, τόση σταληρότητα, μέρες που 'ναι; Αγαπάτε αλλήλους είπε ο Κύριος. Να γυρίσεις από την άλλη να φας και δεύτερη μπούφλα χωρίς να διαμαρτυρηθείς, τόνιζε. Εσείς εκεί! Βία στη βία, μπουνιά στη μπουνιά, σφαίρα στη σφαίρα. Συνέλθετε, μετανοείτε, προσευχήθετε. Αντε στην εκκλησία. Πηγαίνετε ν' ακούσετε τον Χριστόδουλο. Οχι, μη, ξεχάστε το. Θα αγριευτείτε χειρότερα. Αφήστε το καλύτερα. Ειρήνη υμίν.

◆ Γιωργάκη, Γιωργάκη, ομερικανάκι (σύνθημα από τη διαδηλώσεις ενάντια στο πόλεμο στο Ιράκ)

Τώρα ο Γιωργάκης δίνει συμβουλές για ανεξάρτητη εξωτερική πολιτική στο Δάμαλο (άλλος καλύτερος αυτός). Ρε, κάνε πέρα ρε, σε χαμπαριάσανε, φιόγκο.

ων. Το αναμφίβολα ενδιαφέρον και καλογυρισμένο εγχείρημα της Μαχμολμάρη περιορίζεται ωστόσο στην εστίαση στην τούσο «πιοσάρικη» για τους δυτικούς καταπτίεση της γυναικείας στη Μέση Ανατολή, αφήνοντας να διαγραφεί με σαφήνεια η άποψη της δημιουργού πώς «οι Ταλιμπάν είναι η κουστωδία του φασίστα Μπους στην καρδιά της δημοκρατικής αμερικανικής κοινωνίας». Για την ίδια, ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός και το καθεστώς των Ταλιμπάν σχεδόν ταυτίζονται, ενώ η σύγκρουση ανάμεσα στις σκληροπυρηνικά συντηρητικές αντιλήψεις των παλιότερων γενιών και τη διάθεση χειραφέτησης των νεότερων αναδεικνύεται ως σπουδαιότερη από τη συνολική μάχη των λαών της Ανατολής ενάντια στην αμερι

